

## Právní předpisy

Svazek 49

České vydání

30. prosince 2006

Obsah	I	<i>Akty, jejichž zveřejnění je povinné</i>	
	★	<b>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006 ze dne 18. prosince 2006 o předkládání statistických údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1382/91 <sup>(1)</sup></b> .....	1
	★	<b>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1922/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů</b> .....	9
	★	<b>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (přepracované znění) <sup>(1)</sup></b> .....	18
	II	<i>Akty, jejichž zveřejnění není povinné</i>	
		<b>Konference zástupců vlád členských států</b>	
		2006/996/ES:	
	★	<b>Rozhodnutí učiněné na základě společné dohody mezi zástupci vlád členských států ze dne 11. prosince 2006 o umístění sídla Evropského institutu pro rovnost žen a mužů</b> .....	61

<sup>(1)</sup> Text s významem pro EHP.

## I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1921/2006****ze dne 18. prosince 2006****o předkládání statistických údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1382/91****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (<sup>1</sup>),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EHS) č. 1382/91 ze dne 21. května 1991 o předkládání údajů o vykládkách produktů rybolovu v členských státech (<sup>2</sup>) požaduje po členských státech, aby předkládaly údaje o množstvích a průměrných cenách produktů rybolovu vyložených na svém území.

(2) Zkušenost ukázala, že předkládání údajů podle právních předpisů Společenství v ročních intervalech namísto intervalů měsíčních by nemělo nepříznivý vliv na analýzy trhu s produkty rybolovu a jiné ekonomické analýzy.

(3) Ke zdokonalení analýz by vedlo rozdělení údajů podle států vlajky rybářských plavidel provádějících vykládky.

(4) Nařízení (EHS) č. 1382/91 ukládá omezení rozsahu, v jakém je povoleno používání metod vytváření výběrového souboru, pokud sběr a sestavování údajů představuje pro některé vnitrostátní orgány nadměrnou zátěž. Za účelem zlepšení a zjednodušení systému předkládání údajů je vhodné nahradit uvedené nařízení novým nástrojem. Nařízení (EHS) č. 1382/91 by následně mělo být zrušeno.

(5) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společného právního rámce pro systematické vypracovávání statistických údajů Společenství o vykládkách produktů rybolovu v členských státech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proportionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(6) Nařízení Rady (ES) č. 322/97 ze dne 17. února 1997 o statistice Společenství (<sup>3</sup>) poskytuje referenční rámec pro statistiku v oblasti rybolovu. Zejména vyžaduje dodržování zásad nestrannosti, spolehlivosti, relevantnosti, efektivnosti nákladů, statistické důvěrnosti a transparentnosti.

(7) Je důležité zajistit jednotné uplatňování tohoto nařízení a k tomu účelu stanovit postup Společenství, který pomůže přijmout prováděcí opatření v odpovídajících lhůtách a provést nutné technické úpravy.

(8) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (<sup>4</sup>).

(9) Jelikož jsou statistické údaje o vykládkách produktů rybolovu nezbytným nástrojem pro řízení společné rybářské politiky, je vhodné stanovit možnost použít řídicí postup podle rozhodnutí 1999/468/ES pro poskytování členským státům přechodných období pro provedení tohoto nařízení a pro udělování výjimek, které jim umožní vyjmout statistické údaje o určitém oboru rybolovu z předkládaných vnitrostátních statistických údajů.

(<sup>1</sup>) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. června 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 14. listopadu 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 133, 28.5.1991, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(<sup>3</sup>) Úř. věst. L 52, 22.2.1997, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

(<sup>4</sup>) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (10) Na druhé straně by Komisi měla být svěřena pravomoc stanovit podmínky pro technické opravy příloh. Jelikož mají tato opatření obecnou působnost a jsou určena ke změně jiných než podstatných prvků tohoto nařízení, měla by být přijímána regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

#### Článek 1

#### Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „rybářskými plavidly Společenství“ rybářská plavidla plující pod vlajkou některého členského státu a registrovaná ve Společenství;
- 2) „rybářskými plavidly ESVO“ rybářská plavidla plující pod vlajkou některého státu ESVO nebo v něm registrovaná;
- 3) „jednotkovou hodnotou“:
  - a) hodnota při prvním prodeji vykládaných produktů rybolovu (v národní měně) dělená vykládaným množstvím (v tunách), nebo
  - b) u produktů rybolovu, které nejsou ihned prodány, průměrná cena za tunu v národní měně stanovená odhadem za použití vhodné metody.

#### Článek 2

#### Povinnosti členských států

1. Každý členský stát předkládá Komisi každoročně statistické údaje týkající se produktů rybolovu vyložených na svém území rybářskými plavidly Společenství a ESVO (dále jen „statistické údaje“).
2. Pro účely tohoto nařízení se za produkty rybolovu vyložené na území vykazujícího členského státu považují:
  - a) produkty vyložené rybářskými plavidly nebo jinými složkami rybářského loďstva v přístavech členského státu ve Společenství;
  - b) produkty vyložené rybářskými plavidly vykazujícího členského státu v přístavech mimo Společenství, pro něž platí potvrzení T2M uvedené v příloze 43 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství<sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 402/2006 (Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 35).

#### Článek 3

#### Sestavování statistických údajů

1. Statistické údaje zahrnují celkové vykládky na území členského státu ve Společenství.
2. Metody vytváření výběrového souboru lze použít v případech, kdy by vzhledem ke strukturálním charakteristikám určitého oboru odvětví rybolovu členského státu sběr úplných údajů působil vnitrostátním orgánům potíže neúměrné významu tohoto oboru.

#### Článek 4

#### Statistické údaje

Statistické údaje se vztahují k celkovým množstvím a jednotkovým hodnotám produktů rybolovu vyložených v referenčním kalendářním roce.

Proměnné, za něž je třeba předkládat údaje, jejich definice a příslušné nomenklatury jsou uvedeny v přílohách II, III a IV.

#### Článek 5

#### Předkládání statistických údajů

Členské státy předkládají Komisi statistické údaje každoročně v souladu s formátem uvedeným v příloze I a za použití kódů uvedených v přílohách II, III a IV.

Statistické údaje se předkládají do šesti měsíců od konce referenčního roku.

#### Článek 6

#### Metodika

1. Do 19. ledna 2008 předloží každý členský stát Komisi podrobnou metodickou zprávu s popisem způsobu použitého pro sběr údajů a sestavení statistik. Tato zpráva musí obsahovat podrobné informace o případných metodách vytváření výběrových souborů a hodnocení kvality výsledných odhadů.
2. Komise zprávy prostuduje a sdělí své závěry příslušné pracovní skupině Stálého výboru pro zemědělskou statistiku (dále jen „výbor“) zřízeného článkem 1 rozhodnutí Rady 72/279/EHS<sup>(2)</sup>.
3. Členské státy vyrozumí Komisi o všech změnách informací poskytnutých podle odstavce 1 do tří měsíců od zavedení těchto změn. Kromě toho Komisi sdělí podrobnosti o veškerých podstatných změnách použitých metod sběru údajů.

<sup>(2)</sup> Úř. věst. L 179, 7.8.1972, s. 1.

**Článek 7****Přechodná období**

Postupem podle čl. 11 odst. 2 mohou být členskými státy na provedení tohoto nařízení poskytnuta přechodná období o délce nejvýše 3 roky ode dne jeho vstupu v platnost.

**Článek 8****Výjimky**

1. V případech, kdy by zahrnutí určitého oboru odvětví rybolovu členského státu do statistiky působilo vnitrostátním orgánům potíže neúměrné významu tohoto oboru, může být postupem podle čl. 11 odst. 2 udělena výjimka, na jejímž základě může tento členský stát vyjmout statistické údaje o tomto oboru z předkládaných vnitrostátních statistických údajů.

2. Požaduje-li členský stát výjimku podle odstavce 1, předloží Komisi na podporu své žádosti zprávu o obtížích při uplatňování tohoto nařízení na veškeré vykládky na svém území.

**Článek 9****Aktualizace příloh**

Opatření týkající se technických úprav příloh se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

**Článek 10****Hodnocení**

Do 19. ledna 2010, a poté každé tři roky, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o statistických

údajích sestavených podle tohoto nařízení, a zejména o jejich vhodnosti a kvalitě. Ve zprávě se rovněž uvede analýza nákladů a přínosů systému používaného pro sběr a zpracování statistických údajů a určí se osvědčené postupy umožňující snížit pracovní zatížení členských států a zvýšit užitečnost a kvalitu statistických údajů.

**Článek 11****Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

**Článek 12****Zrušující ustanovení**

Nařízení (EHS) č. 1382/91 se zrušuje.

**Článek 13****Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

*Za Evropský parlament*  
předseda  
BORREL FONTELLES

*Za Radu*  
předseda  
J.-E. ENESTAM

## PŘÍLOHA I

## FORMÁT PŘEDKLÁDANÝCH STATISTICKÝCH ÚDAJŮ

Formát souboru statistických údajů

Statistické údaje se předkládají v souboru, jehož každý záznam obsahuje níže uvedená pole. Tato pole se oddělují čárkou („“).

Pole	Poznámka	Příloha
Referenční rok	čtyřmístné číslo (např. 2003)	
Vykazující země	3-alfa kód	Příloha II
Druh nebo skupina druhů	mezinárodní 3-alfa kód (*)	—
Stát vlajky	3-alfa kód	Příloha II
Obchodní úprava		Příloha III
Určené použití		Příloha IV
Množství	vyložené tuny (zaokrouhloeno na jedno desetinné místo)	
Jednotková hodnota	v národní měně za tunu	

(\*) Úplný přehled mezinárodních 3-alfa kódů druhů je uveden na seznamu ASFIS Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) (<http://www.fao.org/fi/statist/fisoft/asfis/asfis.asp>).

Množství menší než 50 kg hmotnosti při vykládce se zaznamenají jako „0,0“.

## PŘÍLOHA II

## SEZNAM KÓDŮ ZEMÍ

Země	Kód
Belgie	BEL
Česká republika	CZE
Dánsko	DNK
Německo	DEU
Estonsko	EST
Řecko	GRC
Španělsko	ESP
Francie	FRA
Irsko	IRL
Itálie	ITA
Kypr	CYP
Lotyšsko	LVA
Litva	LTU
Lucembursko	LUX
Maďarsko	HUN
Malta	MLT
Nizozemsko	NLD
Rakousko	AUT
Polsko	POL
Portugalsko	PRT
Slovinsko	SVN
Slovensko	SVK
Finsko	FIN
Švédsko	SWE
Spojené království	GBR
Island	ISL
Norsko	NOR
Jiné	OTH

PŘÍLOHA III  
SEZNAM KÓDŮ OBCHODNÍ ÚPRAVY

Část A

Seznam

Obchodní úprava	Kód
Čerstvé (neuvedeno)	10
Čerstvé (celé)	11
Čerstvé (kuchané)	12
Čerstvé (ocasní část)	13
Čerstvé (filety)	14
Čerstvé (kuchané a bez hlavy)	16
Čerstvé (živé)	18
Čerstvé (jiné)	19
Zmrazené (neuvedeno)	20
Zmrazené (celé)	21
Zmrazené (kuchané)	22
Zmrazené (ocasní část)	23
Zmrazené (filety)	24
Zmrazené (nefiletované)	25
Zmrazené (kuchané a bez hlavy)	26
Zmrazené (čištěné)	27
Zmrazené (nečištěné)	28
Zmrazené (jiné)	29
Nasolené (neuvedeno)	30
Nasolené (celé)	31
Nasolené (kuchané)	32
Nasolené (filety)	34
Nasolené (kuchané a bez hlavy)	36
Nasolené (jiné)	39
Uzené	40
Vařené	50
Vařené (zmrazené a balené)	60
Sušené (neuvedeno)	70
Sušené (celé)	71

Obchodní úprava	Kód
Sušené (kuchané)	72
Sušené (filety)	74
Sušené (kuchané a bez hlavy)	76
Sušené (bez kůže)	77
Sušené (jiné)	79
Celé (neuveдено)	91
Klepeta	80
Jikry	85
Obchodní úprava není známa	99

**Část B***Poznámky*

1. Filety: pruhy masa seříznuté rovnoběžně s páteří ryby z její pravé a levé strany za předpokladu, že byla odstraněna hlava, vnitřnosti, ploutve (hřbetní, řitní, ocasní, břišní, prsní) a kosti (obratle nebo velká páteřní kost, břišní nebo žeberní kosti, žaberní kosti nebo žaberní oblouky atd.) a že oba pruhy spolu nejsou spojeny, např. hřbetní částí nebo žaludkem.
2. Celá ryba: nevykuchaná ryba.
3. Čištěné: oliheň po odstranění chapadel, hlavy a vnitřních orgánů.
4. Zmrazená ryba: ryba vystavená mrazicímu postupu způsobem, který zachová její podstatné vlastnosti, a to při průměrné teplotě -18 °C nebo nižší, která je pak uchovávána při teplotě -18 °C nebo nižší.
5. Čerstvá ryba: ryba, jež nebyla žádným způsobem konzervovaná, solená, zmrazená nebo neprošla jiným způsobem zpracování, kromě chlazení. Obvykle se nabízí celá nebo kuchaná.
6. Nasolená ryba: ryba zpravidla kuchaná a zbavená hlavy, konzervovaná solí nebo solným nálevem.



## PŘÍLOHA IV

## SEZNAM KÓDŮ URČENÉHO POUŽITÍ PRODUKTŮ RYBOLOVU

## Část A

## Seznam

Určení	Kód	Povaha předkládaných údajů
K lidské spotřebě	1	Povinné
K průmyslovému zpracování	2	Povinné
Staženo z trhu	3	Dobrovolné
Jako návnada	4	Dobrovolné
K výživě zvířat	5	Dobrovolné
Odpad	6	Dobrovolné
Určené použití není známo	9	Dobrovolné

## Část B

## Poznámky

1. K lidské spotřebě: všechny produkty rybolovu prodané v prvním prodeji k lidské spotřebě nebo vyložené na základě smlouvy nebo jiné dohody za účelem lidské spotřeby. Výjimku tvoří množství, která byla sice určena k lidské spotřebě, ale v době prvního prodeje byla v důsledku podmínek na trhu, hygienických předpisů nebo podobných příčin stažena z trhu, na který byla k lidské spotřebě určena.
2. K průmyslovému zpracování: všechny produkty rybolovu výslovně vyložené ke zpracování na moučku a olej k výživě zvířat, jakož i produkty určené původně k lidské spotřebě, které však nebyly k tomuto účelu prodány v prvním prodeji.
3. Staženo z trhu: množství, která byla původně určena pro lidskou spotřebu, avšak která v okamžiku prvního prodeje byla stažena z prodeje z důvodu podmínek na trhu, hygienických předpisů či z podobných důvodů.
4. Jako návnada: množství čerstvých ryb určená k použití jako návnada při dalších rybářských činnostech. Příkladem je návnada používaná při lovu tuňáků na udici.
5. K výživě zvířat: množství čerstvých ryb pro přímé krmení zvířat. Jsou vyloučena množství určená pro zpracování na rybí potraviny a olej.
6. Odpad: ryby a jejich části, které jsou vzhledem ke svému stavu určeny ke zničení před vyložením.
7. Zamýšlené použití není známo: množství, která nemohou být zařazena do žádné z výše uvedených kategorií.

## NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1922/2006

ze dne 20. prosince 2006

### o zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

splnění cílů stanovených v Lisabonské strategii je zapotřebí zvýšeného úsilí.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 13 odst. 2 a čl. 141 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

- (6) Evropská rada na svém zasedání v Nice ve dnech 7. až 9. prosince 2000 požadovala „zvýšení informovanosti, slučování zdrojů a výměnu zkušeností, zejména zřízením evropského institutu pro otázky rovnosti žen a mužů“.

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru <sup>(1)</sup>,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy <sup>(2)</sup>,

- (7) Studie proveditelnosti <sup>(3)</sup> vypracovaná pro Komisi dospěla k závěru, že existuje jasná úloha pro Evropský institut pro rovnost žen a mužů, totiž plnit úkoly, jimiž se stávající subjekty v současnosti nezabývají, zejména v oblastech koordinace, centralizace a šíření údajů a informací získaných na základě výzkumu, budování sítí, zvyšování viditelnosti rovnosti mužů a žen, zdůrazňování hlediska rovnosti mužů a žen a vytváření nástrojů pro lepší začlenění rovnosti žen a mužů do všech politik Společenství.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rovnost mužů a žen je základní zásadou Evropské unie. Články 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie stanoví zákaz jakékoliv diskriminace na základě pohlaví a stanoví, že ve všech oblastech musí být zajištěna rovnost mužů a žen.

- (8) Evropský parlament vyzval Komisi v usnesení ze dne 10. března 2004 o politikách Evropské unie týkajících se rovnosti mezi muži a ženami <sup>(4)</sup> k urychlení úsilí vedoucího k založení institutu.

- (2) Článek 2 Smlouvy stanoví, že rovné zacházení pro muže a ženy je součástí poslání Společenství. Rovněž čl. 3 odst. 2 Smlouvy požaduje, aby Společenství usilovalo o odstranění nerovností a podporovalo rovné zacházení pro muže a ženy při všech svých činnostech, a aby tak zajistilo začlenění rozměru rovnosti mužů a žen do všech politik Společenství.

- (3) Článek 13 Smlouvy zmocňuje Radu, aby v rámci všech oblastí působnosti Společenství přijímala vhodná opatření k boji proti diskriminaci mimo jiné na základě pohlaví.

- (9) Zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů podpořila Rada ve složení pro zaměstnanost, sociální věci, zdraví a ochranu spotřebitele na svém zasedání ve dnech 1. a 2. června 2004 a rovněž Evropská rada na svém zasedání ve dnech 17. a 18. června 2004. Evropská rada požádala Komisi, aby předložila konkrétní návrh.

- (4) V článku 141 Smlouvy je zakotvena zásada rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti a již existuje ucelený soubor právních předpisů o rovném zacházení pro muže a ženy ohledně přístupu k zaměstnání a pracovních podmínek, včetně stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci.

- (10) Aby Společenství mohlo účinně prosazovat a provádět politiku rovnosti mužů a žen, zejména v rozšířené Unii, je zapotřebí shromažďovat, analyzovat a šířit objektivní, spolehlivé a srovnatelné informace a údaje o rovnosti mužů a žen, vyvíjet vhodné nástroje pro odstranění všech forem diskriminace na základě pohlaví a pro začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do všech oblastí politik, podporovat dialog mezi zúčastněnými osobami a zvyšovat informovanost mezi občany EU. Proto je vhodné zřídit Evropský institut pro rovnost žen a mužů, který by orgánům Společenství a členským státům napomáhal plnit tyto úkoly.

- (5) Z první výroční zprávy Komise o rovnosti mužů a žen pro jarní zasedání Evropské rady v roce 2004 vyplynulo, že se ve většině oblastí politik projevuje výrazné rozlišování mezi muži a ženami, že nerovnost žen a mužů představuje mnohostranný jev, který je nutné řešit prostřednictvím uceleného souboru politických opatření, a že pro

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 24, 31.1.2006, s. 29.

<sup>(2)</sup> Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. března 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 18. září 2006 (Úř. věst. C 295 E, 5.12.2006, s. 57) a postoj Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2006.

<sup>(3)</sup> Studie proveditelnosti Evropské komise o Evropském institutu pro rovnost žen a mužů (provedená PLS Ramboll Management, DK, 2002).

<sup>(4)</sup> Úř. věst. C 102 E, 28.4.2004, s. 638.

- (11) Rovnosti žen a mužů nelze dosáhnout pouze antidiskriminační politikou, ale je třeba také opatření prosazujících harmonické soužití a vyváženou účast mužů a žen na životě společnosti; institut by měl k dosažení tohoto cíle přispět.
- (12) Vzhledem k významu odstraňování zažitých představ o úlohách žen a mužů ve všech oblastech života evropské společnosti a poskytování pozitivních vzorů jednání pro muže a ženy by měla být mezi úkoly institutu zařazena i činnost směřující k dosažení těchto cílů.
- (13) Pro podporu shromažďování srovnatelných a spolehlivých údajů na evropské úrovni je zapotřebí spolupráce s příslušnými orgány členských států a příslušnými statistickými úřady, zejména s Eurostatem. S ohledem na to, že informace o rovnosti mužů a žen jsou důležité na všech úrovních v rámci Společenství – místní, regionální, celostátní i na úrovni Společenství, bylo by užitečné, aby tyto informace byly dostupné orgánům členských států, a pomáhaly jim tak při tvorbě politik a opatření na místní, regionální a celostátní úrovni v jejich působnosti.
- (14) Institut by měl co nejúžeji spolupracovat se všemi programy a subjekty Společenství, aby se zamezilo zdvojení úsilí a aby bylo zajištěno co nejlepší využití zdrojů, především s Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek <sup>(1)</sup>, s Evropskou agenturou pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci <sup>(2)</sup>, s Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání <sup>(3)</sup> a s Agenturou Evropské unie pro základní práva <sup>(4)</sup>.
- (15) Institut by měl rozvíjet spolupráci a dialog s nevládními organizacemi a s organizacemi zabývajících se rovností příležitostí, výzkumnými středisky, sociálními partnery a s dalšími podobnými subjekty, které se aktivně snaží dosáhnout rovnosti na vnitrostátní a evropské úrovni
- a ve třetích zemích. V zájmu účinnosti je vhodné, aby institut zřídil a koordinoval elektronickou Evropskou síť pro rovnost žen a mužů, která by spojovala zmíněné subjekty a odborníky v členských státech.
- (16) S cílem zajistit nezbytnou rovnováhu mezi členskými státy a kontinuitu členů správní rady by měli být zástupci Rady jmenováni na každé funkční období podle pořadí rotace předsednictví Rady, a to počínaje rokem 2007.
- (17) V souladu s čl. 3 odst. 2 Smlouvy je vhodné podporovat vyváženou účast mužů a žen ve složení správní rady.
- (18) Institut by měl mít při plnění svých úkolů co nejvyšší nezávislost.
- (19) Institut by měl uplatňovat příslušné právní předpisy Společenství týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům stanovené nařízením (ES) č. 1049/2001 <sup>(5)</sup> a ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů stanovené nařízením (ES) č. 45/2001 <sup>(6)</sup>.
- (20) Na institut by se mělo vztahovat nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství <sup>(7)</sup>.
- (21) Pokud jde o smluvní odpovědnost institutu, jež se řídí právem rozhodným pro smlouvy uzavřené institutem, měl by mít Soudní dvůr pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě. Soudní dvůr by také měl mít pravomoc rozhodovat ve sporech týkajících se náhrady škody za újmu vzniklou na základě mimosmluvní odpovědnosti institutu.
- <sup>(1)</sup> Nařízení Rady (EHS) č. 1365/75 ze dne 26. května 1975 o založení Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Úř. věst. L 139, 30.5.1975, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1111/2005 (Úř. věst. L 184, 15.7.2005, s. 1).
- <sup>(2)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 2062/94 ze dne 18. července 1994 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci (Úř. věst. L 216, 20.8.1994, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1112/2005 (Úř. věst. L 184, 15.7.2005, s. 5).
- <sup>(3)</sup> Nařízení Rady (EHS) č. 337/75 ze dne 10. února 1975 o zřízení Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (Úř. věst. L 39, 13.2.1975, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2051/2004 (Úř. věst. L 355, 1.12.2004, s. 1).
- <sup>(4)</sup> Členské státy na zasedání Evropské rady v prosinci 2003 požádaly Komisi, aby připravila návrh agentury pro lidská práva rozšiřním mandátu Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie.
- <sup>(5)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).
- <sup>(6)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).
- <sup>(7)</sup> Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

- (22) K posouzení vlivu institutu, případné potřeby změnit či rozšířit jeho úkoly a harmonogramu dalších takových přezkumů by mělo být provedeno nezávislé externí hodnocení.
- (23) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž přispívat k prosazování rovnosti žen a mužů a posilovat je, včetně začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do všech politik Společenství a do vnitrostátních politik, jež z nich vycházejí, bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví a zvyšovat informovanost občanů EU o těchto otázkách prostřednictvím zajištění technické pomoci orgánům Společenství a členských států, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich z důvodu rozsahu nebo účinků činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (24) Ustanovení čl. 13 odst. 2 Smlouvy umožňuje přijímat opatření Společenství za účelem podpory a prosazování cíle boje proti diskriminaci na základě pohlaví mimo oblast zaměstnání. Ustanovení čl. 141 odst. 3 Smlouvy je konkrétní právní základ pro opatření k uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti. Proto čl. 13 odst. 2 a čl. 141 odst. 3 Smlouvy společně tvoří vhodný právní základ pro přijetí tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

### Článek 1

#### Zřízení institutu

Zřizuje se Evropský institut pro rovnost žen a mužů (dále jen „institut“).

### Článek 2

#### Cíle

Celkovými cíli institutu je přispívat k prosazování rovnosti žen a mužů a posilovat je, včetně začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do všech politik Společenství a do vnitrostátních politik, jež z nich vycházejí, bojovat proti diskriminaci na základě

pohlaví a zvyšovat informovanost občanů EU o rovnosti žen a mužů prostřednictvím zajištění technické pomoci orgánům Společenství, zejména Komisi, a orgánům členských států, jak je uvedeno v článku 3.

### Článek 3

#### Úkoly

1. Za účelem plnění cílů stanovených v článku 2 institut
  - a) shromažďuje, analyzuje a šíří relevantní, objektivní, srovnatelné a spolehlivé informace týkající se rovnosti žen a mužů, včetně výsledků výzkumu a osvědčených postupů sdělených institutu členskými státy, orgány Společenství, výzkumnými středisky, vnitrostátními subjekty, jež se zabývají rovností, nevládními organizacemi, sociálními partnery, příslušnými třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, a navrhuje oblasti dalšího výzkumu;
  - b) vyvíjí metody pro zlepšování objektivity, srovnatelnosti a spolehlivosti údajů na evropské úrovni vytvářením kritérií, která zlepšují konzistentnost informací, a zohledňuje otázky rovnosti žen a mužů při shromažďování údajů;
  - c) vyvíjí, analyzuje, hodnotí a šíří metodické nástroje za účelem podpory začlenění hlediska rovnosti žen a mužů do všech politik Společenství a do vnitrostátních politik, jež z nich vycházejí, a podporuje začleňování hlediska rovnosti žen a mužů ve všech orgánech a jiných subjektech Společenství;
  - d) provádí průzkumy situace v Evropě týkající se rovnosti žen a mužů;
  - e) zřizuje a koordinuje Evropskou síť pro rovnost žen a mužů, která zahrnuje střediska, subjekty, organizace a odborníky zabývající se otázkami rovnosti žen a mužů a začleňováním hlediska rovnosti žen a mužů, s cílem podporovat a podněcovat výzkum, optimalizovat využití dostupných zdrojů a prosazovat výměnu a šíření informací;
  - f) organizuje zasedání odborníků ad hoc pro podporu výzkumné práce institutu, podporuje výměnu informací mezi výzkumnými pracovníky a zajišťuje, aby bylo v jejich výzkumu zahrnuto hledisko rovnosti žen a mužů;
  - g) za účelem zvýšení informovanosti občanů EU o rovnosti žen a mužů spolu s příslušnými zúčastněnými osobami organizuje konference, kampaně a setkání na evropské úrovni a předkládá jejich zjištění a závěry Komisi;

- h) šíří informace o pozitivních vzorech úloh žen a mužů ve všech oblastech života, jež se vymykají zažitým představám, zveřejňuje svá zjištění a předkládá iniciativy s cílem seznámit veřejnost s těmito příklady úspěchu a vycházet z nich při další činnosti;
- i) rozvíjí dialog a spolupráci s nevládními organizacemi a s organizacemi zabývajícími se rovností příležitostí, s vysokými školami a odborníky, výzkumnými středisky, sociálními partnery a s podobnými subjekty, které se aktivně snaží dosáhnout rovnosti na vnitrostátní a evropské úrovni;
- j) vytváří dokumentační zdroje přístupné veřejnosti;
- k) poskytuje veřejnoprávním a soukromým organizacím informace o začleňování hlediska rovnosti žen a mužů; a
- l) poskytuje orgánům Společenství informace o rovnosti žen a mužů a jejím zohledňování v přístupujících a kandidátských zemích.
2. Institut zveřejňuje výroční zprávu o své činnosti.

#### Článek 4

### Oblasti činnosti a pracovní metody

1. Institut své úkoly vykonává v mezích pravomocí Společenství a s ohledem na přijaté cíle a oblasti priorit stanovené ve svém ročním programu a s patřičným zohledněním dostupných rozpočtových zdrojů.
2. Pracovní program institutu musí být v souladu s prioritami Společenství v oblasti rovnosti žen a mužů a s pracovním programem Komise včetně její statistické a výzkumné činnosti.
3. Institut, aby zamezil zdvojení úsilí a zajistil co nejlepší využití zdrojů, zohledňuje při výkonu své činnosti stávající informace z jakéhokoli zdroje, a zejména činnosti, které již vykonaly orgány Společenství a další instituce, subjekty a příslušné vnitrostátní a mezinárodní organizace, a úzce spolupracuje s příslušnými útvary Komise včetně Eurostatu. Institut zajistí náležitou koordinaci se všemi příslušnými agenturami Společenství a subjekty Unie, která bude případně upravena v memorandu o porozumění.
4. Institut zajistí, aby byly šířené informace pro konečné uživatele srozumitelné.

5. Institut může uzavírat smluvní vztahy, zejména subdodavatelské dohody, s jinými organizacemi za účelem plnění jakýchkoliv úkolů, jimiž je může pověřit.

#### Článek 5

### Právní subjektivita a způsobilost k právním úkonům

Institut má právní subjektivitu. V každém z členských států má nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Může zejména nabývat a zcizovat movitý či nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

#### Článek 6

### Nezávislost institutu

Institut vykonává svou činnost nezávisle ve veřejném zájmu.

#### Článek 7

### Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty v držení institutu se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Správní rada přijme do šesti měsíců od zřízení institutu prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Proti rozhodnutím přijatým institutem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru za podmínek stanovených v člácích 195 a 230 Smlouvy.
4. Na zpracování údajů institutem se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

#### Článek 8

### Spolupráce s organizacemi na vnitrostátní a evropské úrovni, s mezinárodními organizacemi a s třetími zeměmi

1. Aby mohl institut snáze plnit své úkoly, spolupracuje s organizacemi a odborníky v členských státech, například se subjekty zabývajícími se rovností, výzkumnými středisky, vysokými školami, nevládními organizacemi, sociálními partnery i s příslušnými organizacemi na evropské či mezinárodní úrovni a se třetími zeměmi.

2. Pokud by se ukázalo, že je k tomu, aby institut mohl účinně plnit své úkoly, zapotřebí dohod s mezinárodními organizacemi nebo se třetími zeměmi, uzavře Společenství takové dohody s mezinárodními organizacemi nebo se třetími zeměmi v zájmu institutu postupem podle článku 300 Smlouvy. Toto ustanovení nevylučuje příležitostnou spolupráci s těmito organizacemi nebo se třetími zeměmi.

#### Článek 9

#### Složení institutu

Institut tvoří

- a) správní rada;
- b) odborný sbor;
- c) ředitele a zaměstnanci.

#### Článek 10

#### Správní rada

1. Správní rada se skládá

- a) z osmnácti zástupců jmenovaných Radou na návrh každého dotčeného členského státu;
- b) z jednoho člena zastupujícího Komisi a jmenovaného Komisí;

2. Členové správní rady jsou jmenováni tak, aby byla zajištěna nejvyšší úroveň odbornosti a široké spektrum příslušných a mezioborových odborných znalostí v oblasti rovnosti žen a mužů.

Rada a Komise usilují o vyvážené zastoupení žen a mužů ve správní radě.

Stejným postupem jsou jmenováni náhradníci, kteří členy zastupují v době jejich nepřítomnosti.

Seznam členů a náhradníků správní rady zveřejní Rada v Úředním věstníku Evropské unie a rovněž se zveřejní na internetových stránkách institutu a na dalších příslušných internetových stránkách.

3. Funkční období je tříleté. V rámci každého funkčního období zastupují členové jmenovaní Radou osmnáct členských

států podle pořadí rotace předsednictví, přičemž každý dotčený členský stát jmenuje jednoho člena.

4. Správní rada volí svého předsedu a místopředsedu na dobu tří let.

5. Každý z členů správní rady uvedený v odst. 1 písm. a) nebo b), nebo v jeho nepřítomnosti jeho náhradník, má jeden hlas.

6. Správní rada přijímá rozhodnutí nezbytná pro činnost institutu. Zejména

a) přijímá roční pracovní program a střednědobý pracovní program pro tříleté období, a to na základě návrhu vypracovaného ředitelem podle článku 12, po konzultaci s Komisí a v souladu s rozpočtem a dostupnými zdroji; programy lze v případě potřeby kdykoli přezkoumat; první roční pracovní program se přijme nejpozději devět měsíců po jmenování ředitele;

b) přijímá výroční zprávu uvedenou v čl. 3 odst. 2, která porovnáva zejména dosažené výsledky s cíli ročního pracovního programu; tato zpráva se nejpozději do 15. června předá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a zveřejní se na internetových stránkách institutu;

c) vykonává disciplinární pravomoc nad ředitelem a jmenuje jej nebo odvolává podle článku 12; a

d) přijímá návrh ročního rozpočtu a konečný rozpočet institutu.

7. Správní rada přijme na základě návrhu vypracovaného ředitelem a po konzultaci s Komisí vnitřní řád institutu.

8. Rozhodnutí správní rady se přijímají většinou hlasů členů. Při stejném poměru hlasů má rozhodující hlas předseda. V případech uvedených v odstavci 6 a v čl. 12 odst. 1 se rozhodnutí přijímají dvoutřetinovou většinou hlasů členů.

9. Správní rada přijme na základě návrhu vypracovaného ředitelem a po konzultaci s Komisí svůj jednací řád.

10. Předseda svolává správní radu nejméně jednou ročně. Další zasedání svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost jedné třetiny členů správní rady.

11. Institut každoročně předává Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „rozpočtový orgán“) veškeré informace důležité pro výsledek hodnotících postupů.

12. Ředitelé Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek, Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci, Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání a Agentury Evropské unie pro základní práva mohou být případně pozváni, aby se zúčastnili zasedání správní rady jako pozorovatelé a koordinovali tak své pracovní programy, pokud jde o začleňování hlediska rovnosti žen a mužů.

### Článek 11

#### Odborný sbor

1. Odborný sbor se skládá z členů zastupujících příslušné subjekty zaměřené na otázky rovnosti žen a mužů, přičemž každý členský stát jmenuje jednoho zástupce, Evropský parlament jmenuje dva členy zastupující jiné příslušné organizace zaměřené na otázky rovnosti žen a mužů a Komise jmenuje tři členy, kteří zastupují zúčastněné osoby na evropské úrovni, a to

- a) jeden vhodnou nevládní organizaci na úrovni Společenství, která má oprávněný zájem přispívat k boji proti diskriminaci na základě pohlaví a k prosazování rovnosti žen a mužů;
- b) jeden organizace zaměstnavatelů na úrovni Společenství; a
- c) jeden organizace zaměstnanců na úrovni Společenství.

Členské státy a Komise usilují o vyvážené zastoupení mužů a žen v odborném sboru.

Členy mohou vystřídat náhradníci, kteří jsou jmenováni současně.

2. Členy odborného sboru nesmějí být členové správní rady.

3. Odborný sbor podporuje ředitele při zajišťování vynikající kvality a nezávislosti činnosti institutu.

4. Odborný sbor je mechanismem pro výměnu informací týkajících se otázek rovnosti žen a mužů a pro shromažďování poznatků. Zajišťuje úzkou spolupráci mezi institutem a příslušnými subjekty členských států.

5. Odbornému sboru předsedá ředitel nebo v jeho nepřítomnosti jeho zástupce z institutu. Odborný sbor se schází pravidelně z podnětu ředitele nebo na žádost nejméně jedné třetiny svých členů, a to nejméně jednou ročně. Jeho pracovní postupy jsou stanoveny ve vnitřním řádu institutu a zveřejněny se.

6. Na práci odborného sboru se podílejí zástupci útvarů Komise.

7. Institut poskytuje odbornému sboru potřebnou technickou a logistickou podporu a zajišťuje pro jeho zasedání sekretariát.

8. Ředitel může vyzvat odborníky či zástupce příslušných hospodářských odvětví, zaměstnavatelů, odborů, profesních či výzkumných subjektů nebo nevládních organizací mající prokazatelné zkušenosti v oblastech souvisejících s prací institutu ke spolupráci na konkrétních úkolech a k účasti na příslušných činnostech odborného sboru.

### Článek 12

#### Ředitel

1. Institut řídí ředitel jmenovaný správní radou ze seznamu kandidátů navržených Komisí po otevřeném výběrovém řízení, které následovalo po výzvě k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a jinde. Před svým jmenováním je být kandidát vybraný správní radou požádán, aby učinil prohlášení před příslušným výborem či příslušnými výbory Evropského parlamentu a aby odpověděl na otázky jeho či jejich členů.

2. Funkční období ředitele je pětileté. Na návrh Komise a po vyhodnocení může být jednou prodlouženo, a to nejdéle na dobu pěti let. Při hodnocení Komise posuzuje zejména

- a) výsledky dosažené během prvního funkčního období a způsob jejich dosažení;
  - b) úkoly a potřeby institutu v následujících letech.
3. Ředitel pod dohledem správní rady odpovídá za

- a) plnění úkolů uvedených v článku 3;
- b) přípravu a provádění ročních a střednědobých pracovních programů institutu;

c) přípravu zasedání správní rady a odborného sboru;

Článek 14

d) přípravu a zveřejnění výroční zprávy uvedené v čl. 3 odst. 2;

### Příprava rozpočtu

e) veškeré personální záležitosti, a zejména za výkon pravomocí uvedených v čl. 13 odst. 3;

1. Pro každý rozpočtový rok, který odpovídá kalendářnímu roku, se připraví odhad příjmů a výdajů institutu a uvede se v rozpočtu institutu.

f) záležitosti spojené s běžným řízením; a

2. Rozpočet institutu musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

g) účinné sledování a hodnocení činnosti institutu ve vztahu k jeho cílům, a to podle odborníky uznávaných standardů. Ředitel každoročně podává správní radě zprávu o výsledcích sledování.

3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, patří mezi příjmy institutu

4. Ředitel za řízení svých činností odpovídá správní radě a účastní se jejích zasedání, avšak bez hlasovacího práva. Může být také Evropským parlamentem vyzván, aby v rámci slyšení podal zprávu o významných otázkách souvisejících s činností institutu.

a) dotace od Společenství uvedené v souhrnném rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);

5. Ředitel je právním zástupcem institutu.

b) platby obdržené za poskytnuté služby;

c) jakékoli finanční příspěvky od organizací nebo třetích zemí uvedených v článku 8; a

d) jakékoli dobrovolné příspěvky od členských států.

4. Výdaje institutu zahrnují odměny zaměstnanců, správní náklady, náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.

### Článek 13

### Zaměstnanci

1. Na zaměstnance institutu se vztahuje služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství stanovený nařízením (EHS, ESUO, Euratom) č. 259/68<sup>(1)</sup> a pravidla přijatá společně orgány Evropského společenství za účelem uplatňování tohoto služebního a pracovního řádu.

5. Správní rada každý rok na základě návrhu vypracovaného ředitelem připravuje odhad příjmů a výdajů institutu na následující rozpočtový rok. Tento odhad, který obsahuje návrh plánu pracovních míst, předává správní rada Komisi nejpozději do 31. března.

2. Správní rada přijme po dohodě s Komisí nezbytná provádní opatření v souladu s článkem 110 služebního řádu. Správní rada může přijmout ustanovení, na jejichž základě by mohli být zaměstnáváni národní odborníci z členských států dočasně přidělení do institutu.

6. Komise předloží tento odhad společně s předběžným návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie rozpočtovému orgánu.

3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává institut pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování.

7. Na základě tohoto odhadu zařadí Komise odhady, jež považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši dotace ze souhrnného rozpočtu do předběžného návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie, který předkládá rozpočtovému orgánu v souladu s článkem 272 Smlouvy.

8. Rozpočtový orgán schvaluje rozpočtové prostředky na dotace pro institut a přijímá plán pracovních míst institutu.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 723/2004 (Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1).

9. Rozpočet institutu přijímá správní rada. Rozpočet se stává konečným po konečném schválení souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.



10. Správní rada co nejdříve oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, jenž by mohl mít významné finanční důsledky pro financování rozpočtu, zejména veškeré projekty související s nemovitostmi, jako je pronájem či koupě budov. Uvědomí o tom Komisi.

Pokud některá složka rozpočtového orgánu oznámí svůj záměr zaujmout stanovisko, předá toto stanovisko správní radě do šesti týdnů ode dne oznámení projektu.

#### Článek 15

##### Plnění rozpočtu

1. Rozpočet institutu plní ředitel.
2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní institutu prozatímní účetní závěrku účetnímu Komise společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Účetní Komise konsoliduje prozatímní účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.
3. Do 31. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní Komise prozatímní účetní závěrku institutu Účetnímu dvoru spolu se zprávou uvedenou v odstavci 2. Zpráva se rovněž předává Evropskému parlamentu a Radě.
4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k prozatímní účetní závěrce institutu podle článku 129 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 vypracuje ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku institutu a předá ji správní radě k vyjádření.
5. Správní rada vydá ke konečné účetní závěrce institutu stanovisko.
6. Nejpozději do 1. července po skončení každého rozpočtového roku předá ředitel konečnou účetní závěrku spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
7. Konečná účetní závěrka se zveřejní.
8. Ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření nejpozději do 30. září. Tuto odpověď zašle rovněž správní radě.

9. Ředitel Evropskému parlamentu na jeho žádost předkládá veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok v souladu s čl. 146 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.

10. Do 30. dubna roku  $n + 2$  udělí Evropský parlament na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou řediteli absolutorium za plnění rozpočtu rozpočtového roku  $n$ .

11. Po konzultaci s Komisí přijme správní rada finanční předpisy použitelné pro institut. Tyto předpisy se nesmějí odchýlit od nařízení (ES, Euratom) č. 2343/2002, s výjimkou případů, kdy to zvláště vyžaduje chod institutu a kdy Komise udělí předem souhlas.

#### Článek 16

##### Jazyky

1. Na institut se vztahují ustanovení nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství<sup>(1)</sup>.
2. Překladatelské služby potřebné pro činnost institutu v zásadě poskytuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie, zřízené nařízením Rady (ES) č. 2965/94<sup>(2)</sup>.

#### Článek 17

##### Výsady a imunity

Na institut se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

#### Článek 18

##### Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost institutu se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené v jakékoli smlouvě uzavřené institutem.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 920/2005 (Úř. věst. L 156, 18.6.2005, s. 3).

<sup>(2)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 2965/94 ze dne 28. listopadu 1994 o zřízení Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie (Úř. věst. L 314, 7.12.1994, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 920/2005.

2. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí institut v souladu s obecnými zásadami společnými právním rádem členských států škody způsobené institutem nebo jeho zaměstnanci při plnění jejich povinností.

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory týkající se náhrady těchto škod.

#### Článek 19

##### Účast třetích zemí

1. Institut je otevřen účasti zemí, jež s Evropským společenstvím uzavřely dohody, na jejichž základě přijaly a uplatňují právní předpisy Společenství v oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. V rámci příslušných ustanovení těchto dohod se přijmou ujednání upřesňující zejména povahu, rozsah a způsob účasti těchto zemí na práci institutu, a to včetně ustanovení týkajících se účasti na iniciativách institutu, finančních příspěvků a zaměstnanců. V oblasti personálních záležitostí musí být tyto dohody v každém případě v souladu se služebním řádem úředníků a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropských společenství.

#### Článek 20

##### Hodnocení

1. Do 18. ledna 2010 nechá institut na základě mandátu vydaného správní radou a po dohodě s Komisí provést nezávislé externí hodnocení své činnosti. Hodnocení posoudí vliv institutu na prosazování rovnosti žen a mužů a zahrne analýzu synergických účinků. Zejména se bude zabývat případnou potřebou upravit nebo rozšířit úkoly institutu, včetně finančních dopadů jakékoli takové úpravy nebo rozšíření úkolů. Toto hodnocení také posoudí vhodnost řídicí struktury pro plnění úkolů institutu. Hodnocení zohlední názory zúčastněných OSOБ jak na úrovni Společenství, tak na vnitrostátní úrovni.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

*Za Evropský parlament*  
*předseda*  
J. BORRELL FONTELLES

*Za Radu*  
*předseda*  
J. KORKEAOJA

2. Správní rada po dohodě s Komisí rozhodne o harmonogramu příštích hodnocení, přičemž vezme v úvahu výsledky hodnotící zprávy uvedené v odstavci 1.

#### Článek 21

##### Přezkum

Správní rada přezkoumá závěry hodnocení uvedeného v článku 20 a v případě potřeby podá Komisi doporučení týkající se případných nezbytných změn institutu, jeho pracovních metod a jeho působnosti. Komise předá hodnotící zprávu a doporučení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a zveřejní je. Po posouzení hodnotící zprávy a doporučení může Komise předložit jakékoli návrhy týkající se tohoto nařízení, jež považuje za nezbytné.

#### Článek 22

##### Správní kontrola

Činnost institutu podléhá dohledu veřejného ochránce práv podle článku 195 Smlouvy.

#### Článek 23

##### Zahájení činnosti institutu

Institut zahájí svou činnost co nejdříve a v každém případě nejpozději 19. ledna 2008.

#### Článek 24

##### Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

## SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/126/ES

ze dne 20. prosince 2006

## o řidičských průkazech (přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 71 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru <sup>(1)</sup>,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy <sup>(2)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech <sup>(3)</sup> byla několikrát podstatným způsobem změněna. Při zavádění nových změn je nyní vhodné směrnici v zájmu přehlednosti přepřacovat.

(2) Pravidla pro řidičské průkazy jsou základními prvky společné dopravní politiky, přispívají ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu a usnadňují volný pohyb osob, které se usazují v jiném členském státě, než ve kterém byl řidičský průkaz vydán. Vzhledem k významu individuálních dopravních prostředků podporuje vlastnictví řidičského průkazu, který je řádně uznán hostitelským členským státem, volný pohyb a svobodu usazování osob. Navzdory pokroku dosaženému při harmonizaci pravidel pro řidičské průkazy přetrvávají mezi členskými státy výrazné rozdíly, pokud jde o pravidla týkající se periodicity prodlužování platnosti průkazů a podskupin vozidel, jež je potřeba více harmonizovat s cílem přispět k provádění politik Společenství.

(3) Možnost stanovit vnitrostátní ustanovení o době platnosti podle směrnice 91/439/EHS vede k tomu, že v jednotlivých členských státech existují různá pravidla a platí více než 110 různých vzorů řidičských průkazů. To způsobuje občanům, policii i orgánům odpovědným za správu řidičských průkazů problémy z hlediska průhlednosti a vede k padělání dokladů, které jsou někdy staré i několik desetiletí.

(4) Za účelem zabránění tomu, že jednotný evropský vzor řidičského průkazu se stane dalším vzorem z oněch sto deseti, které jsou již v oběhu, by členské státy měly přijmout veškerá nezbytná opatření, aby tento jednotný vzor byl vydán všem držitelům řidičských průkazů.

(5) Touto směrnicí by neměla být dotčena stávající řidičská oprávnění udělená nebo získaná přede dnem její použitelnosti.

(6) Řidičské průkazy jsou vzájemně uznávány. Členské státy by měly mít možnost uplatnit na průkaz s neomezenou správní platností, jenž byl vydán jiným členským státem a jehož držitel pobývá na jejich území po dobu delší než dva roky, dobu platnosti stanovenou touto směrnicí.

(7) Zavedení doby správní platnosti pro nové řidičské průkazy by mělo umožnit použít v okamžiku periodicitého prodlužování platnosti nejnovější opatření proti padělání a provádět lékařská vyšetření či jiná opatření stanovená členskými státy.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 34.

<sup>(2)</sup> Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2005 (Úř. věst. C 304 E, 1.12.2005, s. 202), společný postoj Rady ze dne 18. září 2006 (Úř. věst. C 295 E, 5.12.2006, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2006.

<sup>(3)</sup> Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (8) Z důvodu bezpečnosti silničního provozu je třeba stanovit minimální požadavky pro vydávání řídičských průkazů. Je zapotřebí sblížít normy pro řídičské zkoušky a pro vydávání řídičských průkazů. Za tímto účelem je třeba vymezit znalosti, dovednosti a chování související s řízením motorových vozidel, vypracovat řídičské zkoušky na základě těchto kritérií a nově stanovit minimální normy pro tělesnou a duševní způsobilost k řízení těchto vozidel.
- (9) Doklad o tom, že řídiči vozidel používaných k přepravě osob nebo zboží splňují minimální normy pro tělesnou a duševní způsobilost k řízení, je třeba předložit v době vystavení řídičského průkazu a poté v pravidelných intervalech. Tato pravidelná kontrola podle vnitrostátních právních předpisů, ověřující plnění minimálních norem, bude přispívat k volnému pohybu osob, předcházet narušování hospodářské soutěže a lépe zohledňovat konkrétní odpovědnost řídičů těchto vozidel. Členské státy by měly mít možnost stanovit povinná lékařská vyšetření jako záruku splnění minimálních požadavků na tělesnou a duševní způsobilost k řízení jiných motorových vozidel. Z důvodu průhlednosti by se tato vyšetření měla časově kryt s prodlužováním platnosti řídičských průkazů a měla by tedy být určována dobou platnosti průkazu.
- (10) Je nezbytné dále posílit zásadu postupného přístupu ke skupinám dvoukolových vozidel a ke skupinám vozidel používaných pro přepravu osob a zboží.
- (11) Členské státy by však měly mít možnost stanovit pro řízení určitých skupin vozidel vyšší věkovou hranici s cílem dále podpořit bezpečnost silničního provozu; ve výjimečných případech by členské státy měly mít možnost stanovit nižší věkovou hranici, aby zohlednil vnitrostátní poměry.
- (12) Definice skupin by měly ve větší míře odrážet technické charakteristiky dotyčných vozidel a dovednosti nezbytné k řízení vozidla.
- (13) Zejména zavedení skupiny řídičských průkazů pro mopedy zvýší bezpečnost silničního provozu, pokud jde o nejmladší řídiče, kteří jsou podle statistik nejčastějšími oběťmi dopravních nehod.
- (14) Je třeba přijmout zvláštní ustanovení, která usnadní tělesně postiženým osobám řízení vozidel.
- (15) Z důvodů bezpečnosti silničního provozu by členské státy měly mít možnost uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se odebrání, pozastavování, prodlužování a rušení řídičských průkazů na všechny držitele řídičských průkazů, kteří získali obvyklé bydliště na jejich území.
- (16) Vzor řídičského průkazu stanovený ve směrnici 91/439/EHS je třeba nahradit jednotným vzorem v podobě plastové karty. Zároveň je třeba tento vzor řídičského průkazu upravit z důvodu zavedení nové skupiny řídičských průkazů pro mopedy a nové skupiny řídičských průkazů pro motocykly.
- (17) Zavedení nepovinného mikročipu do nového vzoru řídičského průkazu v podobě plastové karty by mělo členským státům umožnit dále zvýšit úroveň ochrany proti padělání. Členské státy by měly mít možnost ukládat na čip vnitrostátní údaje, pokud nebudou zasahovat do společně přístupných údajů. Technické požadavky na mikročipy by měla stanovit Komise, které je nápomocen výbor pro řídičské průkazy.
- (18) Je třeba stanovit minimální normy týkající se přístupu k povolání zkušebních komisařů a požadavků na odbornou přípravu zkušebních komisařů s cílem zlepšit znalosti a dovednosti zkušebních komisařů, a tím zajistit objektivnější hodnocení žadatelů o řídičské oprávnění a dosáhnout tak větší harmonizace řídičských zkoušek.
- (19) Komise by měla mít možnost přizpůsobovat přílohy I až VI vědeckému a technickému pokroku.
- (20) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi <sup>(1)</sup>.
- (21) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení kritérií nezbytných k používání této směrnice. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, měla by být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (22) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto z důvodu jejich rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (23) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze VII části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

#### Článek 1

##### Vzor řídičského průkazu

1. Členské státy zavedou vnitrostátní řídičský průkaz podle vzoru Společenství uvedeného v příloze I v souladu s ustanoveními této směrnice. Znak na první straně řídičských průkazů podle vzoru Společenství obsahuje rozlišovací značku členského státu, který průkaz vydává.
2. Aniž jsou dotčeny předpisy upravující ochranu údajů, mohou členské státy jako součást řídičského průkazu zavést datový čip (mikročip), jakmile Komise stanoví postupem podle čl. 9 odst. 2 požadavky na mikročip uvedené v příloze I, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejich doplněním. Tyto požadavky stanoví schválení typu ES, které lze udělit pouze tehdy, je-li prokázána odolnost proti pokusům manipulovat s údaji nebo je pozměňovat.
3. Mikročip obsahuje harmonizované údaje řídičského průkazu uvedené v příloze I.

Po konzultaci s Komisí mohou členské státy uchovávat doplňkové údaje, pokud to není žádným způsobem v rozporu s prováděním této směrnice.

Komise může postupem podle čl. 9 odst. 2 měnit přílohu I s cílem zajistit budoucí interoperabilitu.

4. Se souhlasem Komise mohou členské státy provést na vzoru vyobrazeném v příloze I úpravy nezbytné pro počítačové zpracování řídičských průkazů.

#### Článek 2

##### Vzájemné uznávání

1. Řidičské průkazy vydané členskými státy jsou vzájemně uznávány.
2. Pokud držitel platného vnitrostátního řídičského průkazu bez doby správní platnosti uvedené v čl. 7 odst. 2 převede své obvyklé bydliště do jiného členského státu než je stát, který řídičský průkaz vydal, může hostitelský členský stát prodloužením platnosti řídičského průkazu uplatnit na tento průkaz doby správní platnosti podle uvedeného článku, a to po dvou letech ode dne, kdy držitel převedl své obvyklé bydliště na jeho území.

#### Článek 3

##### Opatření proti padělání

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zamezení padělání řídičských průkazů, včetně vzorů řídičských průkazů vydaných před vstupem této směrnice v platnost. O těchto opatřeních uvědomí Komisi.
2. Materiál používaný pro řídičské průkazy uvedené v příloze I se zabezpečí proti padělání použitím specifikací, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejich doplněním a které stanoví Komise postupem podle čl. 9 odst. 2. Členské státy mají možnost zavést doplňkové ochranné prvky.
3. Členský stát zajistí, aby do 19. ledna 2003 všechny vydávané řídičské průkazy nebo řídičské průkazy, které jsou v oběhu, splňovaly veškeré požadavky této směrnice.

#### Článek 4

##### Skupiny, definice a minimální věkové hranice

1. Řidičský průkaz podle článku 1 opravňuje k řízení vozidel s vlastním pohonem v níže definovaných skupinách. Může být vydán od dosažení minimálního věku uvedeného u jednotlivých skupin. „Vozidlem s vlastním pohonem“ se rozumí jakékoli samohybné vozidlo pohybující se po komunikaci vlastní silou, jiné než kolejové vozidlo.

## 2. Mopedy:

## Skupina AM

— Dvoukolová vozidla nebo tříkolová vozidla s maximální konstrukční rychlostí nepřekračující 45 km/h definovaná v čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES ze dne 18. března 2002 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel<sup>(1)</sup> (s výjimkou vozidel s maximální konstrukční rychlostí nejvýše 25 km/h), a lehké čtyřkolky definované v čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2002/24/ES,

— minimální věk pro skupinu AM se stanoví na 16 let.

## 3. Motocykly s postranním vozíkem nebo bez něj a motorové tříkolky

— „motocyklem“ se rozumí dvoukolová vozidla s postranním vozíkem nebo bez něj, definovaná v čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 2002/24/ES,

— „motorovou tříkolkou“ se rozumí vozidla se třemi symetricky uspořádanými koly, definovaná v čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice 2002/24/ES.

## a) Skupina A1:

— motocykly s objemem válců do 125 cm<sup>3</sup>, s výkonem do 11 kW a poměrem výkonu ke hmotnosti do 0,1 kW/kg,

— motorové tříkolky s výkonem do 15 kW,

— minimální věk pro skupinu A1 se stanoví na 16 let.

## b) Skupina A2:

— motocykly s výkonem motoru do 35 kW a s poměrem výkonu ke hmotnosti do 0,2 kW/kg a nikoli upravené z vozidla s více než dvounásobným výkonem;

— minimální věk pro skupinu A2 se stanoví na 18 let;

## c) Skupina A:

## i) motocykly

— Minimální věk pro skupinu A se stanoví na 20 let. Avšak řídit motocykly této skupiny je možné pouze po nejméně dvouleté praxi řízení motocyklů, na něž se vztahuje řídičské oprávnění skupiny A2. Od tohoto požadavku na předchozí praxi může být upuštěno, pokud je žadatel alespoň 24 let.

## ii) motorové tříkolky s výkonem přesahujícím 15 kW

— Minimální věk pro motorové tříkolky s výkonem přesahujícím 15 kW se stanoví na 21 let.

## 4. motorová vozidla

— „motorovým vozidlem“ se rozumí jakékoli vozidlo s vlastním pohonem běžně používané pro přepravu osob nebo zboží po silnici nebo pro tažení vozidel používaných pro přepravu osob nebo zboží po silnici. Tento pojem zahrnuje trolejbusy, tj. vozidla připojená k elektrickému vodiči, ale nejezdící po kolejích. Nezahrnuje zemědělské nebo lesnické traktory;

— „zemědělským nebo lesnickým traktorem“ se rozumí jakékoliv kolové nebo pásové vozidlo s vlastním pohonem s nejméně dvěma nápravami, jehož hlavní funkce spočívá v tažení síle, a které je zvláště navrženo, aby tahalo, tlačilo, vozilo nebo pracovalo s určitým nářadím, stroji nebo přívěsy používanými při zemědělských nebo lesních pracích, a jehož použití pro přepravu osob nebo zboží po silnici nebo pro tažení vozidel používaných pro přepravu osob nebo zboží po silnici je pouze jeho vedlejší funkcí.

## a) Skupina B1:

— čtyřkolky definované v čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2002/24/ES.

— minimální věk pro skupinu B1 se stanoví na 16 let,

— skupina B1 je nepovinná; v členských státech, které nezavedou tuto skupinu řídičských průkazů, bude k řízení těchto vozidel vyžadován řídičský průkaz skupiny B.

## b) Skupina B:

motorová vozidla s maximální přípustnou hmotností do 3 500 kg a navržena a zkonstruovaná pro přepravu nejvýše osmi cestujících kromě řidiče; motorová vozidla této skupiny mohou být doplněna o přívěs s maximální přípustnou hmotností do 750 kg.

Aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu platné pro dotyčná vozidla, je možné motorová vozidla v této skupině doplnit o přívěs s maximální přípustnou hmotností do 750 kg, pokud maximální přípustná hmotnost této soupravy nepřesahuje 4 250 kg. V případě, že hmotnost této soupravy přesáhne 3 500 kg, vyžadují členské státy v souladu s ustanoveními přílohy V, aby tato souprava byla řízena pouze po

— dokončení výcviku nebo

— po složení zkoušky dovedností a chování.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 124, 9.5.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/30/ES (Úř. věst. L 106, 27.4.2005, s. 17).

Členské státy mohou též požadovat jak tento výcvik tak složení zkoušky dovedností a chování.

Členské státy uvedou na řidičském průkazu oprávnění k řízení takovéto soupravy prostřednictvím příslušného kódu Společenství.

minimální věk pro skupinu B se stanoví na 18 let.

c) Skupina BE:

— aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu platné pro dotyčná vozidla, souprava vozidel sestávající z tažného vozidla skupiny B a přívěsu nebo návěsu, pokud maximální přípustná hmotnost přívěsu nebo návěsu nepřesahuje 3 500 kg,

— minimální věk pro skupinu BE se stanoví na 18 let.

d) Skupina C1:

motorová vozidla jiná než vozidla skupin D1 nebo D, jejichž maximální přípustná hmotnost je vyšší než 3 500 kg, avšak nejvýše 7 500 kg, a která jsou navržena a zkonstruována pro přepravu nejvýše osmi cestujících kromě řidiče; motorová vozidla této skupiny mohou být doplněna o přívěs s maximální přípustnou hmotností do 750 kg.

e) Skupina C1E:

— aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu platné pro dotyčná vozidla, soupravy vozidel, kde tažné vozidlo patří do skupiny C1 a jeho přívěs nebo návěs má maximální přípustnou hmotnost vyšší než 750 kg, pokud přípustná hmotnost této soupravy nepřesahuje 12 000 kg.

— aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu platné pro dotyčná vozidla, soupravy vozidel, kde tažné vozidlo patří do skupiny B a jeho přívěs nebo návěs má přípustnou hmotnost vyšší než 3 500 kg, pokud přípustná hmotnost této soupravy nepřesahuje 12 000 kg.

— minimální věk pro skupiny C1 a C1E se stanoví na 18 let, aniž jsou dotčena ustanovení o řízení těchto vozidel uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu <sup>(1)</sup>,

f) Skupina C:

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4. Směrnice ve znění směrnice Rady 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

motorová vozidla jiná než vozidla skupin D1 nebo D, jejichž maximální přípustná hmotnost je vyšší než 3 500 kg a která jsou navržena a zkonstruována pro přepravu nejvýše osmi cestujících kromě řidiče; motorová vozidla této skupiny mohou být doplněna o přívěs s maximální přípustnou hmotností do 750 kg,

g) Skupina CE:

— aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu platné pro dotyčná vozidla, soupravy vozidel, kde tažné vozidlo patří do skupiny C a jeho přívěs nebo návěs má maximální přípustnou hmotnost vyšší než 750 kg,

— minimální věk pro skupiny C a CE se stanoví na 21 let, aniž jsou dotčena ustanovení o řízení těchto vozidel uvedená ve směrnici 2003/59/ES,

h) Skupina D1:

motorová vozidla navržena a zkonstruována pro přepravu nejvýše 16 cestujících kromě řidiče a o maximální délce nejvýše 8 m; motorová vozidla této skupiny mohou být doplněna o přívěs s maximální přípustnou hmotností do 750 kg.

i) Skupina D1E:

— aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu platné pro dotyčná vozidla, soupravy vozidel, kde tažné vozidlo patří do skupiny D1 a jeho přívěs má maximální přípustnou hmotnost vyšší než 750 kg,

— minimální věk pro skupiny D1 a D1E se stanoví na 21 let, aniž jsou dotčena ustanovení o řízení těchto vozidel uvedená ve směrnici 2003/59/ES,

j) Skupina D:

motorová vozidla navržena a zkonstruována pro přepravu více než osm cestujících kromě řidiče; motorová vozidla, která je možné řídit s průkazem skupiny D, mohou být doplněna o přívěs s maximální přípustnou hmotností do 750 kg.

k) Skupina DE:

— aniž jsou dotčeny předpisy pro schvalování typu pro dotyčná vozidla, soupravy vozidel, kde tažné vozidlo je ve skupině D a jeho přívěs má maximální přípustnou hmotnost přesahující 750 kg,

- minimální věk pro skupiny D a DE se stanoví na 24 let, aniž jsou dotčena ustanovení o řízení těchto vozidel uvedená ve směrnici 2003/59/ES.

5. Se souhlasem Komise mohou členské státy z uplatňování tohoto článku vyjmout některé zvláštní typy vozidel s vlastním pohonem, jako například speciální vozidla pro osoby se zdravotním postižením.

Členské státy mohou z působnosti této směrnice vyjmout vozidla používaná ozbrojenými silami a civilní obranou nebo vozidla pod jejich kontrolou.

6. Členské státy mohou zvýšit nebo snížit minimální věkovou hranici pro vydání řidičského průkazu:

a) u skupiny AM snížit až na 14 let nebo zvýšit až na 18 let;

b) u skupiny B1 zvýšit až na 18 let;

c) u skupiny A1 zvýšit až na 17 nebo 18 let,

- pokud mezi minimální věkovou hranicí pro skupinu A1 a minimální věkovou hranicí pro skupinu A2 existuje rozdíl dvou let, a

- řízení motocyklů skupiny A je možné pouze po nejméně dvouleté praxi řízení motocyklů skupiny A2, podle čl. 4 odst. 3 písm. c) bodu i);

d) u skupin B a BE snížit až na 17 let.

Členské státy mohou snížit minimální věkovou hranici u skupiny C na 18 let a u skupiny D na 21 let, pokud jde o:

a) vozidla používaná hasičským sborem a vozidla používaná pro udržování veřejného pořádku,

b) vozidla procházející zkušební jízdou v souvislosti s jejich opravou nebo údržbou.

Řidičské průkazy vydané osobám nižšího věku, než je uvedeno v odstavcích 2 až 4, jsou v souladu s tímto odstavcem platné pouze na území vydávajícího členského státu, dokud držitel průkazu nedosáhne minimální věkové hranice stanovené v odstavcích 2 až 4.

Členské státy mohou uznat na svém území platnost řidičských průkazů vydaných řidičům mladším než jsou minimální věkové hranice uvedené v odstavcích 2 až 4.

## Článek 5

### Podmínky a omezení

1. V řidičském průkazu je uvedeno, za jakých podmínek je řidič oprávněn řídit.

2. Pokud je z důvodu tělesného postižení řidič oprávněn řídit pouze určité typy vozidel nebo vozidla upravená, skládají se zkoušky dovedností a chování podle článku 7 v takovém vozidle.

## Článek 6

### Odstupňování a rovnocennost skupin

1. Vydávání řidičských průkazů se řídí těmito podmínkami:

- a) průkazy pro skupiny C1, C, D1 a D lze vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupiny B,
- b) průkazy pro skupiny BE, C1E, CE, D1E a DE lze vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupin B, C1, C, D1 a D.

2. Platnost řidičských průkazů je stanovena takto:

- a) průkazy vydané pro skupiny C1E, CE, D1E nebo DE platí pro soupravy vozidel skupiny BE,
- b) průkazy vydané pro skupinu CE platí pro skupinu DE, pokud jsou jejich držitelé oprávněni řídit vozidla skupiny D,
- c) průkazy vydané pro skupiny CE a DE platí pro soupravy vozidel skupin C1E a D1E,
- d) průkazy vydané pro jakoukoliv skupinu platí pro vozidla skupiny AM. Členský stát však může u řidičských průkazů vydaných na svém území omezit rovnocennost u skupiny AM na skupiny A1, A2 a A, pokud tento členský stát uloží jako podmínku pro získání skupiny AM praktickou zkoušku,
- e) průkazy vydané pro skupinu A2 platí také pro skupinu A1,
- f) průkazy vydané pro skupiny A, B, C nebo D platí pro skupiny A1, A2, B1, C1 nebo D1.



3. Pro řízení na svém území mohou členské země stanovit tuto rovnocennost:

- a) motorových tříkolek v rámci průkazu skupiny B, pro motorové tříkolky s výkonem vyšším než 15 kW, pokud je držitel průkazu skupiny B alespoň 21 let,
- b) motocyklů skupiny A1 v rámci průkazu skupiny B.

Jelikož tento odstavec platí pouze na jejich území, členské státy na řídicím průkazu neuvádějí, že držitel je oprávněn řídit tato vozidla.

4. Po konzultaci s Komisí mohou členské státy na svém území povolit řízení:

- a) vozidel skupiny D1 (s maximální přípustnou hmotností do 3 500 kg, do které není zahrnuto případné zvláštní zařízení určené pro přepravu osob se zdravotním postižením) řidičům starším 21 let, kteří jsou držiteli řídicího průkazu skupiny B, jež získali nejméně před dvěma lety, pokud jsou vozidla používána neziskovými organizacemi k sociálním účelům a pokud řidič poskytuje své služby jako dobrovolník;
- b) vozidel s maximální přípustnou hmotností nad 3 500 kg řidičům starším 21 let, kteří jsou držiteli řídicího průkazu skupiny B, jež získali nejméně před dvěma lety, pokud jsou tato vozidla určena zejména k používání v zaparkovaném stavu k výuce nebo rekreaci, pokud jsou používána neziskovými organizacemi pro sociální účely a pokud jsou upravena tak, že nemohou být použita pro přepravu více než devíti osob ani pro přepravu nákladu jiného než který je naprosto nezbytný pro tyto účely.

#### Článek 7

### Vydávání, platnost a prodloužení platnosti

1. Řídicí průkazy se vydávají pouze žadatelům, kteří:

- a) složili zkoušku dovedností a chování a teoretickou zkoušku a splňují zdravotní požadavky, v souladu s ustanoveními příloh II a III,
- b) složili teoretickou zkoušku, pouze pokud jde o skupinu AM; členské státy mohou u této skupiny požadovat, aby žadatelé složili zkoušku dovedností a chování a aby se podrobili lékařskému vyšetření.

Pro tříkolky a čtyřkolky v rámci této skupiny mohou členské státy uložit zvláštní zkoušku dovedností a chování. Pro odlišení vozidel skupiny AM je možné na řídicím průkazu uvádět vnitrostátní kód,

c) pokud jde o skupinu A2 nebo skupinu A a za podmínky získání nejméně dvouleté praxe řízení motocyklů skupiny A1 nebo skupiny A2, složili pouze zkoušku dovedností a chování nebo dokončili výcvik podle přílohy VI,

d) dokončili výcvik nebo složili zkoušku dovedností a chování, nebo dokončili výcvik a složili zkoušku dovedností a chování podle přílohy V, pokud jde o skupinu B pro řízení soupravy vozidel podle definice v čl. 4 odst. 4 písm. b) druhém pododstavci,

e) mají obvyklé bydliště na území členského státu vydávajícího průkaz nebo mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují.

2. a) Od 19. ledna 2013 mají průkazy vydané členskými státy pro skupiny AM, A1, A2, A, B, B1 a BE správní platnost 10 let.

Členské státy si mohou zvolit takové průkazy vydávat se správní platností až do 15 let.

b) Od 19. ledna 2013 mají průkazy vydané členskými státy pro skupiny C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E správní platnost 5 let.

c) Prodloužením platnosti řídicího průkazu může započít nová doba správní platnosti pro jinou skupinu nebo skupiny vozidel, které je držitel průkazu oprávněn řídit, pokud je to v souladu s podmínkami stanovenými v této směrnici.

d) Přítomnost mikročipu podle článku 1 není nezbytným předpokladem pro platnost řídicího průkazu. Ztráta nebo nečitelnost mikročipu nebo jeho jakékoliv jiné poškození nemá vliv na platnost dokladu.

3. Prodloužení platnosti řídicích průkazů po skončení jejich správní platnosti je podmíněno:

a) trvalým splňováním minimálních požadavků na tělesnou a duševní způsobilost k řízení podle přílohy III pro řídicí průkazy skupiny C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E; a

b) obvyklým bydlištěm na území členského státu vydávajícího průkaz nebo doložením, že tam žadatelé už alespoň šest měsíců studují.

Při prodloužení platnosti řídicích průkazů skupin AM, A, A1, A2, B, B1 a BE mohou členské státy vyžadovat vyšetření s uplatněním minimálních požadavků na tělesnou a duševní způsobilost k řízení podle přílohy III.

Členské státy mohou omezit dobu správní platnosti uvedenou v odstavci 2 u řídičských průkazů jakékoli skupiny vydaných začínajícím řídičům s cílem použít pro tyto řídiče zvláštní opatření, zaměřená na zvýšení bezpečnosti silničního provozu.

Členské státy mohou omezit dobu správní platnosti prvního řídičského průkazu vydaného začínajícím řídičům u skupin C a D na 3 roky, aby mohly na tyto řídiče uplatnit zvláštní opatření s cílem zvýšit bezpečnost silničního provozu na svém území.

Členské státy mohou omezit dobu správní platnosti uvedenou v odstavci 2 u jednotlivých řídičských průkazů jakékoli skupiny, pokud se zjistí, že je nezbytné uplatnit častější lékařské prohlídky nebo jiná zvláštní opatření, jako jsou například omezení pro řídiče dopouštějící se dopravních přestupků.

Členské státy mohou zkrátit dobu správní platnosti uvedenou v odstavci 2 u řídičských průkazů držitelů pobývajících na jejich území, kteří dosáhli věku 50 let, za účelem uplatnění častějších lékařských prohlídek nebo jiných zvláštních opatření, jako jsou například opakovací kurzy. Tuto zkrácenou dobu správní platnosti je možné použít pouze při prodloužení platnosti řídičského průkazu.

4. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestní a policejní právní předpisy, mohou členské státy po konzultaci s Komisí uplatňovat na vydávání řídičských průkazů své vnitrostátní předpisy týkající se jiných podmínek než těch, které byly stanoveny v této směrnici.

5. a) Nikdo nesmí být držitelem více než jednoho řídičského průkazu,

b) členský stát odmítne vydat řídičský průkaz, jestliže zjistí, že žadatel již je držitelem řídičského průkazu,

c) členské státy přijmou k písmeni b) nezbytná opatření. Nezbytná opatření, pokud jde o vydání, náhradu, prodloužení platnosti nebo výměnu řídičského průkazu, zahrnují ověření skutečností u ostatních členských států, pokud existují přiměřené důvody se domnívat, že daný žadatel již je držitelem jiného řídičského průkazu,

d) za účelem usnadnění kontrol podle písmene b) využívají členské státy síť řídičských průkazů EU, a to od okamžiku jejího zprovoznění.

Aniž je dotčen článek 2, členský stát vydávající průkaz s náležitou péčí zajistí, aby osoba splňovala požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, a pokud je zjištěno, že průkaz byl vydán, aniž by byly tyto požadavky splněny,

použijí své vnitrostátní právní předpisy týkající se zrušení nebo odebrání oprávnění k řízení.

#### Článek 8

### Přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku

Změny nezbytné k přizpůsobení příloh I až VI vědeckému a technickému pokroku se přijímají postupem podle čl. 9 odst. 2.

#### Článek 9

### Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro řídičské průkazy.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

#### Článek 10

### Zkušební komisaři

Od vstupu této směrnice v platnost musí zkušební komisaři splňovat minimální požadavky stanovené v příloze IV.

Na zkušební komisaře, kteří v této funkci pracují již před 19. lednem 2013, se vztahují pouze požadavky týkající se opatření v oblasti zabezpečování kvality a pravidelných školení.

#### Článek 11

### Různá ustanovení o výměně, odebrání, nahrazování a uznávání řídičských průkazů

1. Pokud držitel platného řídičského průkazu vydaného jedním členským státem převede obvyklé bydliště do jiného členského státu, může požádat o výměnu svého řídičského průkazu za rovnocenný průkaz. Úkolem členského státu provádějícího tuto výměnu je zkontrolovat, pro kterou skupinu je předkládaný řídičský průkaz ve skutečnosti stále platný.

2. S výhradou zachování zásady teritoriality trestních a policejních právních předpisů mohou členské státy, v nichž mají držitelé řídičských průkazů obvyklé bydliště, uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odejmutí nebo zrušení řídičského oprávnění na držitele řídičského průkazu vydaného jiným členským státem a v případě potřeby řídičský průkaz za tímto účelem vyměnit.

3. Členský stát provádějící výměnu vrátí starý průkaz orgánům členského státu, který jej vydal, a uvede důvody výměny.

4. Členský stát odmítne vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz je na území prvního státu omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát může rovněž odmítnout vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě zrušen.

5. Náhradu za řidičský průkaz, který byl například ztracen nebo odcizen, je možné získat pouze od příslušných orgánů členského státu, ve kterém má držitel obvyklé bydliště; tyto orgány vydají náhradní průkaz na základě údajů, které mají k dispozici, nebo případně na základě dokladů poskytnutých příslušnými orgány členského státu, který vydal původní průkaz.

6. Pokud členský stát vymění řidičský průkaz vydaný třetí zemí za řidičský průkaz podle vzoru Společenství, je tato výměna v průkazu odpovídajícímu vzoru Společenství zaznamenaná, stejně jako jakékoli následné prodloužení platnosti nebo náhrada průkazu.

Tato výměna může být provedena pouze tehdy, jestliže byl řidičský průkaz vydaný třetí zemí vrácen příslušným orgánům členského státu, který výměnu provádí. Pokud držitel tohoto průkazu převede své obvyklé bydliště do jiného členského státu, nemusí tento stát použít zásadu vzájemného uznávání stanovenou v článku 2.

#### Článek 12

##### Obvyklé bydliště

Pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce, z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí.

Za obvyklé bydliště osoby, jejíž profesní vazby jsou jinde než osobní vazby a která tedy střídavě pobývá na různých místech ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo jejich osobních vazeb, pokud se tam pravidelně vrací. Tato poslední podmínka se nepožaduje, pokud osoba pobývá

v některém členském státě, aby zde vykonávala časově omezený úkol. Navštěvování vysoké školy nebo školy neznamená přesun obvyklého bydliště.

#### Článek 13

##### Rovnocennost řidičských průkazů, které neodpovídají vzoru Společenství

1. Se souhlasem Komise stanoví členské státy, kterým skupinám vymezeným v článku 4 odpovídají oprávnění získaná před provedením této směrnice.

Po konzultaci s Komisí mohou členské státy provést úpravy svých vnitrostátních právních předpisů, které jsou nezbytné pro účely provádění ustanovení čl. 11 odst. 4, 5 a 6.

2. Žádné řidičské oprávnění udělené před 19. lednem 2013 nebude odebráno nebo jakýmkoliv způsobem podmiňováno ustanoveními této směrnice.

#### Článek 14

##### Přezkum

Komise podá zprávu o provádění této směrnice, včetně jejího dopadu na bezpečnost silničního provozu, nejdříve 19. ledna 2018.

#### Článek 15

##### Vzájemná pomoc

Členské státy si vzájemně pomáhají při provádění této směrnice a vyměňují si informace o řidičských průkazech, které vydaly, vyměnily, nahradily, prodloužily nebo zrušily. Využívají sítě řidičských průkazů EU vytvořené pro tyto účely, a to od okamžiku jejího zprovoznění.

#### Článek 16

##### Transpozice

1. Členské státy do 19. ledna 2011 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 odst. 1, článkem 3, čl. 4 odst. 1, 2, 3 a odst. 4 písm. b) až k), čl. 6 odst. 1 a odst. 2 písm. a), c), d) a e), čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d), odst. 2, 3 a 5, článkem 8, článkem 10, článkem 13, článkem 14, článkem 15 a přílohou I bodu 2, přílohou II bodu 5.2 týkajícího se skupin A1, A2 a A a přílohou IV, V a VI. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

2. Budou tyto předpisy používat od 19. ledna 2013.

3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat informaci, že odkazy na zrušenou směrnici uvedené v platných právních a správních předpisech se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a jeho znění si stanoví členské státy.

4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

#### Článek 17

##### Zrušení

Směrnice 91/439/EHS se zrušuje s účinkem od 19. ledna 2013, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice ve vnitrostátním právu uvedených v příloze VII části B.

Ustanovení čl. 2 odst. 4 směrnice 91/439/EHS se zrušuje k 19. ledna 2007.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

#### Článek 18

##### Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 2 odst. 1, článku 5, čl. 6 odst. 2 písm. b), čl. 7 odst. 1 písm. a), článku 9, čl. 11 odst. 1, 3, 4, 5 a 6, článku 12 a příloh I, II a III se použijí od 19. ledna 2009.

#### Článek 19

##### Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

*Za Evropský parlament*

*předseda*

J. BORRELL FONTELLES

*Za Radu*

*předseda*

J. KORKEAOJA

## PŘÍLOHA I

## USTANOVENÍ O VZORU ŘIDIČSKÉHO PRŮKAZU SPOLEČENSTVÍ

1. Fyzické charakteristiky karty řidičského průkazu Společenství musí odpovídat normám ISO 7810 a ISO 7816-1.

Karta je vyrobena z polykarbonátu.

Metody posuzování vlastností řidičských průkazů pro účely potvrzení jejich souladu s mezinárodními normami musí odpovídat normě ISO 10373.

2. Fyzická ochrana řidičských průkazů

Fyzickou ochranu řidičských průkazů může ohrozit:

- výroba falešných karet: vytvoření nového předmětu, který se danému dokladu velmi podobá, a to buď zhotovením úplně nového dokladu nebo okopírováním původního dokladu,
- věcná změna: změna vlastností původního dokladu, např. pozměněním některých údajů vytištěných na dokladu.

Celková ochrana se týká systému jako celku, který sestává z podávání žádostí, přenosu údajů, materiálu samotné karty, techniky tisku a minimálního množství různých ochranných prvků a procesu personalizace.

- a) Materiál používaný na řidičské průkazy je třeba proti padělání zabezpečit použitím těchto technik (povinné ochranné prvky):

- materiál karty musí být bez optických zjasňovačů,
- pozadí s ochranným vzorem navrženým tak, aby byl odolný proti padělání skenováním, tiskem nebo kopírováním, s použitím vícebarevného ochranného tisku s duhovým přechodem a pozitivního a negativního gilošového tisku. Vzor nesmí být tvořen základními barvami (CMYK), musí obsahovat složitý kresebný motiv v minimálně dvou speciálních barvách a musí zahrnovat mikropísmo,
- opticky proměnlivé prvky poskytující přiměřenou ochranu před kopírováním a manipulací s fotografií,
- laserové rytí,
- v oblasti fotografie by se pozadí s ochranným vzorem a fotografie měly překrývat alespoň na jejím okraji (vytrácení vzoru).

- b) Materiál používaný na řidičské průkazy je navíc třeba zabezpečit proti padělání použitím nejméně tří z těchto technik (doplňkové ochranné prvky):

- tiskové barvy závisující na úhlu pohledu\*,
- termochromní tisková barva\*,
- zakázkové hologramy\*,
- proměnlivé laserové obrázky\*,
- tisková barva fluoreskující v ultrafialovém osvětlení, viditelná a transparentní,
- tisk s duhovým přechodem,
- digitální vodoznak na pozadí,
- infračervená nebo fosforeskující barviva,
- hmatové znaky, symboly nebo vzory\*.

- c) Členské státy mají možnost zavést doplňkové ochranné prvky. V zásadě mají být upřednostňovány techniky označené hvězdičkou, neboť umožňují příslušníkům bezpečnostních složek zkontrolovat platnost karty bez použití jakýchkoliv speciálních prostředků.

3. Průkaz má dvě strany.

Strana 1 obsahuje:

- a) slova „řidičský průkaz“ vytištěná velkými písmeny v jazyce nebo jazycích členského státu, který průkaz vydává,
- b) název členského státu, který průkaz vydává (nepovinné),

c) rozlišovací značku členského státu vydávajícího průkaz, vytištěnou inverzně v modrém pravouhlém čtyřúhelníku a obkrouženou 12 žlutými hvězdami; rozlišovací značky jsou tyto:

- B: Belgie
- CZ: Česká republika
- DK: Dánsko
- D: Německo
- EST: Estonsko
- GR: Řecko
- E: Španělsko
- F: Francie
- IRL: Irsko
- I: Itálie
- CY: Kypr
- LV: Lotyšsko
- LT: Litva
- L: Lucembursko
- H: Maďarsko
- M: Malta
- NL: Nizozemsko
- A: Rakousko
- PL: Polsko
- P: Portugalsko
- SLO: Slovinsko
- SK: Slovensko
- FIN: Finsko
- S: Švédsko
- UK: Spojené království;

d) údaje týkající se vydávaného průkazu, očíslované takto:

1. příjmení držitele,
2. jméno (jména) držitele,
3. datum a místo narození,
4. a) datum vydání průkazu,
  - b) datum skončení platnosti průkazu nebo pomlčka, pokud průkaz platí na dobu neurčitou podle čl. 7 odst. 2 písm. c),
  - c) název vydávajícího orgánu (může být vytištěn na straně 2),
  - d) číslo odlišné od čísla v bodě 5, určené pro správní účely (nepovinné),
5. číslo průkazu,
6. fotografie držitele,
7. podpis držitele,
8. trvalé bydliště nebo poštovní adresa (nepovinné),
9. skupinu vozidel, které je držitel oprávněn řídit (skupiny podle vnitrostátních předpisů jsou vytištěny jiným písmem než harmonizované skupiny),

- e) slova „Vzor Evropských společenství“ v jazyce nebo jazycích členského státu, který průkaz vydává, a slova „řidičský průkaz“ v ostatních jazycích Společenství vytištěná růžově a tvořící pozadí řidičského průkazu:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- f) Použité barvy:

— modrá: Pantone Reflex Blue,

— žlutá: Pantone Yellow.

Strana 2 obsahuje:

- a) 9. skupinu vozidel, které je držitel oprávněn řídit (skupiny podle vnitrostátních předpisů jsou vytištěny jiným písmem než harmonizované skupiny),
10. datum prvního vydání u jednotlivých skupin (toto datum je třeba zopakovat na novém průkazu v případě následného nahrazení nebo výměny),
11. datum skončení platnosti pro jednotlivé skupiny,
12. další informace nebo omezení v podobě kódu u dané (pod)skupiny.

Kódy jsou tyto:

— kódy 01 až 99: harmonizované kódy Společenství

ŘIDIČ (zdravotní důvody)

01. Korekce nebo ochrana zraku

01.01 Brýle

01.02 Kontaktní čočky

01.03 Ochranné brýle

01.04 Neprůsvitná čočka

01.05 Oční kryt

01.06 Brýle nebo kontaktní čočky

- 02. Sluchové pomůcky/komunikační pomůcky
  - 02.01 Sluchové pomůcky pro jedno ucho
  - 02.02 Sluchové pomůcky pro obě uši
- 03. Protézy/ortézy pro končetiny
  - 03.01 Protéza/ortéza horní končetiny
  - 03.02 Protéza/ortéza dolní končetiny
- 05. Omezení použití (povinné uvedení podkódu, řízení podléhá omezením ze zdravotních důvodů)
  - 05.01 Omezení jízdy podle denní doby (například jedna hodina po východu slunce a jedna hodina před západem slunce)
  - 05.02 Omezení jízdy v okruhu ... km od místa bydliště držitele průkazu nebo pouze ve městě/regionu
  - 05.03 Řízení bez cestujících
  - 05.04 Jízda rychlostí nepřesahující ... km/h
  - 05.05 Řízení povoleno výhradně v doprovodu jiného držitele řídičského oprávnění
  - 05.06 Bez přívěsu
  - 05.07 Zákaz jízdy na dálnici
  - 05.08 Zákaz jízdy pod vlivem alkoholu

#### PŘÍZPŮSOBENÍ VOZIDLA

- 10. Upravená převodovka
  - 10.01 Manuální převodovka
  - 10.02 Automatická převodovka
  - 10.03 Elektronicky ovládaná převodovka
  - 10.04 Nastavení řadicí páky
  - 10.05 Bez pomocné převodovky
- 15. Upravená spojka
  - 15.01 Nastavení řadicí páky
  - 15.02 Ruční spojka
  - 15.03 Automatická spojka
  - 15.04 Přepážka před sklopeným/sejmutým pedálem spojky
- 20. Upravené brzdové systémy
  - 20.01 Nastavení brzdového pedálu
  - 20.02 Zvětšený brzdový pedál
  - 20.03 Brzdový pedál upravený na levou nohu
  - 20.04 Brzdový pedál s podložkou pro chodidlo
  - 20.05 Sklopený brzdový pedál
  - 20.06 Ruční ovládání provozní brzdy
  - 20.07 Maximální využití posilovací brzdy
  - 20.08 Maximální využití nouzové brzdy zabudované v provozní brzdě
  - 20.09 Nastavení parkovací brzdy
  - 20.10 Elektricky ovládaná parkovací brzda
  - 20.11 (Nastavená) nožní parkovací brzda
  - 20.12 Přepážka před sklopeným/sejmutým pedálem brzdy
  - 20.13 Ovládání brzdy kolenem
  - 20.14 Elektricky ovládaná provozní brzda



- 25. Upravené systémy akceleračtoru
  - 25.01 Nastavení plynového pedálu
  - 25.02 Plynový pedál s podložkou pro chodidlo
  - 25.03 Sklopený plynový pedál
  - 25.04 Ruční ovládání plynu
  - 25.05 Ovládání plynu u kolene
  - 25.06 Servoakceleračtor (elektronický, pneumatický apod.)
  - 25.07 Plynový pedál nalevo od brzdového pedálu
  - 25.08 Plynový pedál nalevo
  - 25.09 Přepážka před sklopeným/sejmutým plynovým pedálem
- 30. Upravený společný systém ovládání brzdové soustavy a akceleračtoru
  - 30.01 Souběžné pedály
  - 30.02 Pedály (téměř) ve stejné úrovni
  - 30.03 Posuvný plynový pedál a brzda
  - 30.04 Posuvný plynový pedál a brzda s ortézou
  - 30.05 Sklopený/sejmutý plynový pedál a pedál brzdy
  - 30.06 Zvýšená podlaha
  - 30.07 Přepážka na straně brzdového pedálu
  - 30.08 Přepážka pro protézu na straně brzdového pedálu
  - 30.09 Přepážka před plynovým pedálem a brzdovým pedálem
  - 30.10 Podpěrka paty/nohy
  - 30.11 Elektrické ovládání plynového a brzdového pedálu
- 35. Upravené uspořádání ovladačů  
(přepínače světel, stěrač/ostřikovač čelního skla, ovladač výstražného zvukového znamení, směrová světla apod.)
  - 35.01 Ovladače ovladatelné bez negativního vlivu na řízení a obsluhu
  - 35.02 Ovladače ovladatelné bez puštění volantu a příslušenství (otočný knoflík, vidlice apod.)
  - 35.03 Ovladače ovladatelné levou rukou bez puštění volantu a příslušenství (otočný knoflík, vidlice apod.)
  - 35.04 Ovladače ovladatelné pravou rukou bez puštění volantu a příslušenství (otočný knoflík, vidlice apod.)
  - 35.05 Ovladače ovladatelné bez puštění volantu a příslušenství (otočný knoflík, vidlice apod.) a kombinace mechanismu plynu a brzdy
- 40. Upravené řízení
  - 40.01 Standardní pomocné řízení
  - 40.02 Posílené pomocné řízení
  - 40.03 Řízení pomocí podpůrného systému
  - 40.04 Prodloužený sloupek řízení
  - 40.05 Nastavitelný volant (větší nebo silnější volant, zmenšený průměr volantu, apod.)
  - 40.06 Sklopený volant
  - 40.07 Vertikální poloha volantu
  - 40.08 Horizontální poloha volantu
  - 40.09 Nožní ovládání řízení
  - 40.10 Jiná úprava řízení (pákový ovladač apod.)
  - 40.11 Otočný knoflík na volantu
  - 40.12 Ruční ortéza na volantu
  - 40.13 S ortézou-tenodézou

- 42. Upravená zpětná zrcátka
  - 42.01 Venkovní (levé nebo) pravé zpětné zrcátko
  - 42.02 Venkovní zpětné zrcátko na blatník
  - 42.03 Přídavné vnitřní zpětné zrcátko umožňující sledování provozu
  - 42.04 Panoramatické vnitřní zpětné zrcátko
  - 42.05 Zpětné zrcátko k eliminaci mrtvého úhlu
  - 42.06 Vnější zpětné zrcátko(a) ovládané elektricky
- 43. Upravené sedadlo řidiče
  - 43.01 Sedadlo řidiče ve výšce umožňující dobrý výhled a v normální vzdálenosti od volantu a pedálů
  - 43.02 Nastavení sedadla řidiče uzpůsobené anatomicky
  - 43.03 Sedadlo řidiče s postranní podpěrrou pro dobrou stabilitu při sezení
  - 43.04 Sedadlo řidiče s opěrkou ruky
  - 43.05 Prodloužení posouvání sedadla řidiče
  - 43.06 Nastavení bezpečnostního pásu
  - 43.07 Postrojový bezpečnostní pás
- 44. Úpravy motocyklů (povinnost uvedení podkódu)
  - 44.01 Samostatně ovládaná brzda
  - 44.02 (Upravená) ručně ovládaná brzda (přední kolo)
  - 44.03 (Upravená) brzda ovládaná nohou (zadní kolo)
  - 44.04 (Upravená) rukojeť plynu
  - 44.05 (Upravené) ruční ovládání převodovky a spojky
  - 44.06 (Upravené) zpětné zrcátko
  - 44.07 (Upravené) ovladače (směrová světla, brzdové světlo, ...)
  - 44.08 Výška sedadla umožňující řidiči v poloze vsedě mít současně obě nohy na zemi
- 45. Motocykl pouze s postranním vozíkem
- 50. Omezení na určité vozidlo/číslo podvozku (identifikační číslo vozidla, VIN)
- 51. Omezení na určité vozidlo/registrační značku (registrační číslo vozidla, VRN)

#### SPRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI

- 70. Výměna řidičského průkazu č ... vydaného ... (kým) (v případě třetí země rozlišovací značka EU/OSN; např.: 70.0123456789.NL)
- 71. Duplikát řidičského průkazu č ... (v případě třetí země rozlišovací značka EU/OSN; např.: 71.987654321.HR)
- 72. Pouze pro vozidla skupiny A s objemem válců nejvýše 125 cm<sup>3</sup> a výkonem nejvýše 11 kW (A1)
- 73. Pouze pro motorová tříkolová a čtyřkolová vozidla skupiny B (B1)
- 74. Pouze pro vozidla skupiny C s maximální přípustnou hmotností do 7 500 kg (C1)
- 75. Pouze pro vozidla skupiny D s nejvýše 16 sedadly, kromě sedadla řidiče (D1)

76. Pouze pro vozidla skupiny C s maximální přípustnou hmotností do 7 500 kg (C1), s přívěsem s maximální přípustnou hmotností vyšší než 750 kg, pokud maximální přípustná hmotnost takto vzniklé jízdní soupravy nepřesahuje 12 000 kg a maximální přípustná hmotnost přívěsu nepřevyšuje hmotnost nenaloženého tažného vozidla (C1E)
77. Pouze pro vozidla skupiny D s nejvýše 16 sedadly kromě sedadla řidiče (D1), s přívěsem s maximální přípustnou hmotností vyšší než 750 kg, pokud a) maximální přípustná hmotnost takto vzniklé jízdní soupravy nepřesahuje 12 000 kg a maximální přípustná hmotnost přívěsu nepřevyšuje hmotnost nenaloženého tažného vozidla a b) přívěs není používán pro přepravu cestujících (D1E)
78. Pouze pro vozidla s automatickou převodovkou
79. Pouze pro vozidla, která vyhovují specifikacím uvedeným v závorkách v souvislosti s použitím čl. 10 odst. 1 směrnice 91/439/EHS
- 90.01: nalevo
- 90.02: napravo
- 90.03: levá
- 90.04: pravá
- 90.05: ruční
- 90.06: nožní
- 90.07: použitelná
95. Řidič je držitelem osvědčení o odborné způsobilosti (CPC) podle směrnice 2003/59/ES do ... [např.: 95.01.01.2012]
96. Řidič dokončil výcvik nebo složil zkoušku dovedností a chování v souladu s ustanoveními přílohy V.
- kódy 100 a výše: vnitrostátní kódy platné jen pro řízení na území členského státu, který vydal řídičský průkaz.
- Pokud se kód vztahuje na všechny skupiny, pro které byl průkaz vydán, lze jej vytisknout v polích 9, 10 a 11;
13. k provedení oddílu 4 písm. a) této přílohy prostor vyhrazený pro případný zápis informací nezbytně nutných pro správu řídičského průkazu provedený hostitelským členským státem;
14. prostor vyhrazený pro případný zápis informací nezbytně nutných pro správu řídičského průkazu nebo týkajících se bezpečnosti silničního provozu (nepovinné), provedený členským státem, který vydává průkaz. Pokud se informace týká jedné z položek definovaných v této příloze, měla by být vedena pod číslem uvedené položky.
- Se zvláštním písemným souhlasem držitele lze do tohoto prostoru rovněž zapsat informace, které se netýkají správy řídičských průkazů nebo bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích; tyto doplněné informace nijak nemění použití tohoto vzoru řídičského průkazu;
- b) vysvětlení číslovaných položek uvedených na straně 1 a 2 průkazu (alespoň položek 1, 2, 3, 4a), 4b), 4c), 5, 10, 11 a 12);
- Pokud si členský stát přeje záznamy provést v národním jazyce jiném než v jednom z těchto jazyků: anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském nebo švédském, vypracuje dvojjazyčné znění průkazu s použitím jednoho z výše uvedených jazyků, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této přílohy.
- c) na vzoru řídičského průkazu Společenství je vyhrazen prostor pro případné použití mikročipu nebo podobného počítačového zařízení.

**4. Zvláštní ustanovení**

- a) Má-li držitel řidičského průkazu vydaného členským státem v souladu s touto přílohou obvyklé bydliště v jiném členském státě, může tento členský stát do průkazu zapsat informace, které jsou nezbytně nutné pro jeho správu, pokud tento druh informací zapisuje i do průkazů, které vydává, a pokud je tam pro tento účel dostatek místa.
- b) Po konzultaci s Komisí mohou členské státy použít další barvy nebo označení, jako například čárové kódy a státní symboly, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této přílohy.

V souvislosti se vzájemným uznáváním průkazů nesmí čárový kód obsahovat jiné informace než ty, které již lze přechíst na řidičském průkazu, nebo ty, které jsou nezbytně nutné pro postup vydávání průkazu.

## ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ PODLE VZORU SPOLEČENSTVÍ

Strana 1 ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ [ČLENSKÝ STÁT]

	<b>PERMIS DE CONDUIRE</b>		<b>ÉTAT MEMBRE</b>
	1.	2.	3.
6 PHOTO	4a.	4c.	
	4b.	(4d.)	
	5.		
	7.		
	(8.)		
9.			



Strana 2 1. Příjmení 2. Jméno 3. Datum a místo narození 4a. Datum vydání řidičského průkazu 4b. Úřední platnost do 4c. Vydal 5. Pořadové číslo průkazu 8. Bydliště 9. Skupina (\*) 10. Datum vydání, pro jednotlivé skupiny 11. Platnost do, pro jednotlivé skupiny 12. Omezení


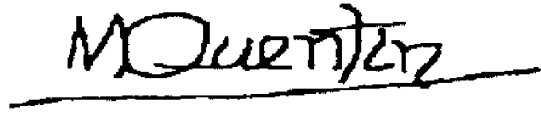
13.	9.	10.	11.	12.
(14)	A1			
	A			
	B1			
	B			
	C1			
	C			
	D1			
	D			
	BE			
	C1E			
	CE			
	D1F			
DE				
1. Nom 2. Prénom 3. Date et lieu de naissance 4a. Date de délivrance du permis de conduire 4b. Date d'expiration administrative 4c. Délivré par 5. Numéro de permis 8. Domicile 9. Catégorie 10. Date de délivrance par catégorie 11. Date d'expiration par catégorie 12. Restrictions				

(\*) Poznámka: bude doplněn piktogram a řádek pro skupinu AM.

Poznámka: do oddílu pro skupiny motocyklů bude doplněna položka „A2“.

VZOR ŘIDIČSKÉHO PRŮKAZU  
BELGICKÝ ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ (pro informaci)

	<b>RIJBEWIJS</b>	<b>KONINKRIJK BELGIE</b>		
6. FOTO	1.	Steven		
	2.	Anne-Marie M.E.		
	3.	01.04.73 D-53170 Bonn		
	4a.	01.07.96	4c.	B-9000 Gent
	4b.	<b>30.06.06</b>		
	5.	DA 003 360		
	7.			
	9.	<b>A</b>	<b>B</b>	

	<b>PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE</b>			
6 PHOTO	1.	Quentin		
	2.	Maria N.E.		
	3.	01.04.73 B-7000 Mons		
	4a.	01.07.96	4c.	B-1180 Uccle
	4b.	<b>30.06.06</b>		
	5.	DA 003 361		
	7.			
	9.	<b>A</b>	<b>B</b>	

## PŘÍLOHA II

## I. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA ŘIDIČSKÉ ZKOUŠKY

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby žadatelé o řidičská oprávnění měli znalosti a dovednosti nezbytné pro řízení motorového vozidla a aby vykazovali chování nezbytné pro řízení motorového vozidla. Zkoušky zavedené k tomuto účelu se musí skládat z:

- teoretické zkoušky, a poté
- zkoušky dovedností a chování.

Podmínky, za kterých jsou tyto zkoušky prováděny, jsou stanoveny níže.

## A. TEORETICKÁ ZKOUŠKA

1. **Forma**

Je třeba zvolit takovou formu, aby bylo možné zajistit, že žadatel má potřebné znalosti ve všech oblastech uvedených v bodech 2, 3 a 4.

Žadatelé o řidičský průkaz jedné skupiny, kteří již složili teoretickou zkoušku pro řidičský průkaz jiné skupiny, mohou být vyňati z působnosti společných ustanovení bodů 2, 3 a 4.

2. **Obsah teoretické zkoušky platné pro všechny skupiny vozidel**

2.1 Musí být položeny otázky ke každému z následujících bodů, přičemž obsah a forma otázek se ponechává na uvážení každého členského státu:

2.1.1 Pravidla silničního provozu:

- zejména pokud jde o svislé a vodorovné dopravní značky, značení a signály, přednost v jízdě a omezení rychlosti.

2.1.2 Řidič:

- význam bdělosti a postoje k ostatním účastníkům silničního provozu,
- vnímání, úsudek a rozhodování, zejména reakční doba, stejně jako změny v chování řidiče vlivem alkoholu, drog a léčiv, stavu mysli a únavy.

2.1.3 Silniční provoz:

- nejdůležitější zásady týkající se dodržování bezpečné vzdálenosti mezi vozidly, brzdných drah a držení vozidla na silnici při jízdě za různých povětrnostních podmínek a při různém stavu vozovky,
- rizikové faktory řízení týkající se různého stavu vozovky, zejména jeho změny související s počasím a denní a noční dobou,
- vlastnosti různých druhů pozemních komunikací a příslušné právní předpisy.

2.1.4 Ostatní účastníci silničního provozu:

- zvláštní rizikové faktory související s nedostatkem zkušeností ostatních účastníků silničního provozu a s nejvíce ohroženými skupinami účastníků, jako jsou děti, chodci, cyklisté a lidé se sníženou pohyblivostí,
- rizika spočívající ve způsobu jízdy a řízení různých druhů vozidel a v různém zorném poli jejich řidičů.

2.1.5 Obecná pravidla a předpisy a ostatní záležitosti:

- pravidla týkající se správních dokladů požadovaných k používání vozidla,
- obecná pravidla určující, jak se musí řidič chovat v případě dopravní nehody (umístění výstražného zařízení a zapnutí varovné signalizace), a opatření, která může učinit, aby v případě potřeby pomohl obětem dopravní nehody,
- bezpečnostní opatření týkající se vozidla, přepravovaného nákladu a přepravovaných osob.

2.1.6 Nezbytná bezpečnostní opatření při opouštění vozidla.

2.1.7 Technická hlediska spojená s bezpečností silničního provozu; žadatel musí být schopen zjistit nejběžnější závady, zejména na systému řízení, odpružení a brzděném systému, pneumatikách, světlech a ukazatelích směru, světlometech, zpětných zrcátkách, čelním skle a stěračích, výfukovém systému, bezpečnostních pásích a zvukovém výstražném zařízení.

- 2.1.8 Bezpečnostní vybavení vozidla, a zejména užívání bezpečnostních pásů, opěrek hlav a dětských zádržných systémů.
- 2.1.9 Pravidla týkající se užívání vozidla ve vztahu k životnímu prostředí (přiměřené používání zvukových výstražných zařízení, přiměřená spotřeba pohonných hmot, omezení znečišťujících emisí, atd.).

### 3. Zvláštní ustanovení pro skupiny A1, A2 a A

- 3.1 Povinné ověření obecných znalostí o:
- 3.1.1 používání ochranné výstroje, například rukavic, bot, oblečení a ochranné přilby,
- 3.1.2 viditelnosti motocyklistů pro jiné účastníky silničního provozu,
- 3.1.3 rizikových faktorech týkajících se různých stavů vozovky, jak je uvedeno výše, se zvláštním zřetelem na kluzké části, například kryty kanalizace, vodorovné dopravní značení, jako jsou čáry a šipky, tramvajové koleje,
- 3.1.4 technických hlediscích spojených s bezpečností silničního provozu, jak je uvedeno výše, se zvláštním zřetelem na spínač výstražných světel, hladinu oleje a stav řetězu.

### 4. Zvláštní ustanovení pro skupiny C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 a D1E

- 4.1 Povinné ověření obecných znalostí o:
- 4.1.1 pravidlech pro dobu řízení a dobu odpočinku podle nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ze dne 20. prosince 1985 o harmonizaci určitých sociálních právních předpisů v silniční dopravě<sup>(1)</sup>; užití záznamového zařízení podle nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě<sup>(2)</sup>;
- 4.1.2 pravidlech týkajících se dotyčného druhu přepravy: osob nebo zboží,
- 4.1.3 dokladech vozidla a přepravních dokladech požadovaných pro vnitrostátní a mezinárodní přepravu zboží a cestujících;
- 4.1.4 chování v případě nehody; znalost opatření, která mají být učiněna po nehodě nebo podobné události, včetně záchranných akcí, například evakuace cestujících, a základní znalost první pomoci,
- 4.1.5 opatření, která je třeba učinit při demontáži a výměně kol,
- 4.1.6 pravidlech pro hmotnost a rozměry vozidel; pravidlech pro omezovače rychlosti,
- 4.1.7 překážkách v zorném poli daných vlastnostmi jejich vozidel,
- 4.1.8 orientaci v silniční mapě, plánování cesty, včetně užití elektronických navigačních systémů (nepovinné),
- 4.1.9 bezpečnostních faktorech týkajících se nakládání vozidla: kontrola nákladu (uspořádání a upevnění), obtíže s různými druhy nákladu (například kapaliny, zavěšené náklady...), nakládka a vykládka zboží a užití nakládacího zařízení (pouze pro skupiny C, CE, C1, C1E),
- 4.1.10 odpovědnosti řidiče při přepravě cestujících; pohodlí a bezpečnost cestujících; přeprava dětí; nezbytná kontrola před odjezdem; součástí teoretické zkoušky by měly být všechny druhy autobusů (autobusy veřejné linkové dopravy a autobusy dálkové dopravy, autobusy zvláštních rozměrů...) (pouze pro skupiny D, DE, D1, D1E).
- 4.2 Povinné ověření obecných znalostí o těchto dalších ustanoveních týkajících se skupin C, CE, D a DE:
- 4.2.1 zásadách konstrukce a funkce: spalovacích motorů, kapalin (například motorového oleje, chladicí směsi, kapaliny do ostřikovače), palivového systému, elektrického systému, zapalovacího systému, převodového ústrojí (spojky, převodovky, atd.),

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 1. Nařízení zrušené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1).

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 561/2006.



- 4.2.2 mazání a ochraně před mrazem,
- 4.2.3 zásadách konstrukce, montáže a správného používání pneumatik a péče o ně,
- 4.2.4 zásadách typů, funkce, hlavních částí, zapojení, používání a denní údržby brzdného zařízení a regulátorů rychlosti a používání brzd s protiblokovacím systémem,
- 4.2.5 zásadách typů, funkce, hlavních částí, zapojení, užívání a denní údržby spojovacích systémů (pouze pro skupiny CE, DE),
- 4.2.6 způsobech lokalizace příčin poruch,
- 4.2.7 preventivní údržbě vozidel a nezbytných běžných opravách,
- 4.2.8 odpovědnosti řidiče při přebírání, přepravě a dodávání zboží v souladu s dohodnutými podmínkami (pouze pro skupiny C, CE).

## B. ZKOUŠKA DOVEDNOSTÍ A CHOVÁNÍ

### 5. Vozidlo a jeho vybavení

- 5.1 Řízení vozidla s manuální převodovkou podléhá složení zkoušky dovedností a chování vykonané ve vozidle s manuální převodovkou.

Pokud žadatel složí praktickou zkoušku na vozidle s automatickou převodovkou, tato skutečnost se uvede v každém řídicím průkazu vydaném na základě složení této zkoušky. Řídicí průkazy s tímto označením lze použít pouze k řízení vozidel s automatickou převodovkou.

„Vozidlem s automatickou převodovkou“ se rozumí vozidlo, u kterého je možno měnit převodový poměr mezi motorem a koly pouze pomocí akcelérátoru nebo brzd.

- 5.2 Vozidla používaná při zkouškách dovedností a chování musí splňovat následující minimální kritéria. Členské státy mohou stanovit přísnější kritéria nebo přidat další.

Skupina A1:

Motocykl skupiny A1 bez postranního vozíku s objemem válců nejméně 120 cm<sup>3</sup>, schopný vyvinout rychlost nejméně 90 km/h

Skupina A2:

Motocykl bez postranního vozíku s objemem válců nejméně 400 cm<sup>3</sup> a výkonem motoru nejméně 25 kW

Skupina A

Motocykl bez postranního vozíku s objemem válců nejméně 600 cm<sup>3</sup> a výkonem motoru nejméně 40 kW

Skupina B:

Čtyřkolové vozidlo skupiny B schopné vyvinout rychlost nejméně 100 km/h,

Skupina BE:

Souprava sestávající ze zkušební vozidla skupiny B a přívěsu s maximální přípustnou hmotností nejméně 1 000 kg, schopná vyvinout rychlost nejméně 100 km/h, nespádající do skupiny B; nákladový oddíl přívěsu sestává z uzavřeného skříňového tělesa o šířce a výšce odpovídající alespoň šířce a výšce motorového vozidla; uzavřené skříňové těleso může být také o něco užší než motorové vozidlo, pokud je výhled dozadu možný pouze za použití vnějších zpětných zrcátek motorového vozidla; skutečná celková hmotnost přistaveného přívěsu musí být nejméně 800 kg.

Skupina B1:

Čtyřkolové vozidlo s vlastním pohonem schopné vyvinout rychlost nejméně 60 km/h,

## Skupina C:

Vozidlo skupiny C s maximální přípustnou hmotností nejméně 12 000 kg, délkou nejméně 8 m a šířkou nejméně 2,40 m a schopné vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; vybavené brzdami s protiblokovacím systémem, převodovkou, která má alespoň osm převodových stupňů vpřed a záznamovým zařízením podle nařízení (EHS) č. 3821/85; nákladový oddíl sestává z uzavřené skříňové nástavby, která je nejméně tak široká a vysoká jako kabina; skutečná celková hmotnost přistaveného vozidla musí být nejméně 10 000 kg.

## Skupina CE:

buď kloubové vozidlo nebo souprava zkušební vozidla skupiny C a přívěsu o délce nejméně 7,5 m; jak kloubové vozidlo, tak jízdní souprava musí mít maximální přípustnou hmotnost nejméně 20 000 kg, délkou nejméně 14 m a šířkou nejméně 2,40 m, musí být schopny vyvinout rychlost nejméně 80 km/h, být vybaveny brzdami s protiblokovacím systémem, převodovkou, která má alespoň osm převodových stupňů vpřed, a záznamovým zařízením podle nařízení (EHS) č. 3821/85; nákladový oddíl sestává z uzavřené skříňové nástavby, která je nejméně tak široká a vysoká jako kabina; skutečná celková hmotnost přistaveného kloubového vozidla i jízdní soupravy musí být nejméně 15 000 kg.

## Skupina C1:

Vozidlo podskupiny C1 s maximální přípustnou hmotností nejméně 4 000 kg, délkou nejméně 5 m a schopné vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; vybavené brzdami s protiblokovacím systémem a záznamovým zařízením podle nařízení (EHS) č. 3821/85; nákladový oddíl sestává z uzavřené skříňové nástavby, která je nejméně tak široká a vysoká jako kabina;

## Skupina C1E:

Jízdní souprava tvořená zkušebním vozidlem podskupiny C1 a přívěsem s maximální přípustnou hmotností nejméně 1 250 kg; tato souprava musí mít délku nejméně 8 m a být schopná vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; nákladový oddíl přívěsu sestává z uzavřeného skříňového tělesa, které je nejméně tak široké a vysoké jako kabina; uzavřené skříňové těleso může také být o něco užší než kabina, pokud je výhled dozadu možný pouze za použití vnějších zpětných zrcátek motorového vozidla; skutečná celková hmotnost přistaveného přívěsu musí být nejméně 800 kg.

## Skupina D:

Vozidlo skupiny D o délce nejméně 10 m a šířce nejméně 2,40 m, schopné vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; vybavené brzdami s protiblokovacím systémem a záznamovým zařízením podle nařízení (EHS) č. 3821/85;

## Skupina DE:

Jízdní souprava tvořená zkušebním vozidlem skupiny D a přívěsem s maximální přípustnou hmotností nejméně 1 250 kg, šířkou nejméně 2,40 m, schopná vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; nákladový oddíl přívěsu sestává z uzavřeného skříňového tělesa, které je nejméně 2 m široké a 2 m vysoké; skutečná celková hmotnost přistaveného přívěsu musí být nejméně 800 kg.

## Skupina D1:

Vozidlo podskupiny D1 s maximální přípustnou hmotností nejméně 4 000 kg, délkou nejméně 5 m a schopné vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; vybavené brzdami s protiblokovacím systémem a záznamovým zařízením podle nařízení (EHS) č. 3821/85;

## Skupina D1E:

Jízdní souprava tvořená zkušebním vozidlem podskupiny D1 a přívěsem s maximální přípustnou hmotností nejméně 1 250 kg, schopná vyvinout rychlost nejméně 80 km/h; nákladový oddíl přívěsu sestává z uzavřeného skříňového tělesa, které je nejméně 2 m široké a 2 m vysoké; skutečná celková hmotnost přistaveného přívěsu musí být nejméně 800 kg.

Zkušební vozidla u skupin BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 a D1E, která nejsou v souladu s výše uvedenými minimálními kritérii, která se však užívala v okamžiku vstupu této směrnice v platnost nebo před jejím vstupem v platnost, mohou být používána ještě po dobu nejvýše deseti let od tohoto dne. Požadavky týkající se nákladu přepravovaného těmito vozidly mohou členské státy provést nejpozději do deseti let od vstupu směrnice Komise 2000/56/ES<sup>(1)</sup> v platnost.

## 6. Dovednosti a chování, které se zkoušejí ve skupinách A1, A2 a A

### 6.1 Příprava a technická kontrola vozidla s ohledem na bezpečnost silničního provozu

Žadatel musí prokázat, že je schopen připravit vozidlo pro bezpečnou jízdu splněním následujících požadavků:

- 6.1.1 Upravit si ochrannou výstroj, například rukavice, boty, oblečení a ochrannou přilbu;
- 6.1.2 Provést namátkovou kontrolu stavu pneumatik, brzd, řízení, spínače výstražných světel (je-li k dispozici), řetězu, hladiny oleje, světel, světlometů, směrových světel a výstražných zvukových zařízení.
- 6.2 Zvláštní jízdní úkony, které se zkoušejí s ohledem na bezpečnost silničního provozu
  - 6.2.1 Dát motocykl na stojan, sejmut motocykl se stojanu a vést jej bez použití motoru;
  - 6.2.2 Zaparkovat motocykl na stojan;
  - 6.2.3 Alespoň dva jízdní úkony, včetně slalomu, provedené při nízké rychlosti; to by mělo umožnit posouzení schopnosti současně ovládat spojku a brzdu, udržovat rovnováhu a směr pohledu, polohu na motocyklu a polohu chodidla na opěrkách pro nohy;
  - 6.2.4 Alespoň dva jízdní úkony provedené při vyšší rychlosti, z nichž jeden při zařazeném druhém nebo třetím rychlostním stupni a rychlosti nejméně 30 km/h, a jeden spočívající ve vyhýbání se překážce při minimální rychlosti 50 km/h; to by mělo umožnit posouzení schopností udržovat polohu na motocyklu, směr pohledu, rovnováhu a ovládat techniku řízení a techniku řazení;
  - 6.2.5 Brzdění: předvést alespoň dva úkony brzdění, včetně použití nouzové brzdy, při minimální rychlosti 50 km/h; to by mělo umožnit posouzení schopností ovládat přední a zadní brzdy, udržovat směr pohledu a polohu na motocyklu.

Zvláštní jízdní úkony uvedené v bodech 6.2.3 až 6.2.5 musí být provedeny nejpozději pět let od vstupu směrnice 2000/56/ES v platnost.

### 6.3 Chování v provozu

Žadatelé musí v situacích běžného silničního provozu, při dodržení všech zásad bezpečnosti a všech nezbytných bezpečnostních opatření provést tyto úkony:

- 6.3.1 rozjezd: po zaparkování, po zastavení v provozu; při opuštění příjezdové cesty;
- 6.3.2 jízdu na přímých komunikacích; míjení protijedoucích vozidel, včetně úseků s omezeným prostorem;
- 6.3.3 jízdu v zatáčkách;
- 6.3.4 křižovatky: příjezd do křižovatky a průjezd křižovatkami a dálničními uzly;
- 6.3.5 změnu směru: odbočování doleva a doprava; přejíždění mezi jízdními pruhy;
- 6.3.6 příjezd na dálnici/výjezd z dálnice nebo podobné komunikace (je-li k dispozici): příjezd ze zrychlovacího pruhu; výjezd přes zpomalovací pruh;
- 6.3.7 předjíždění/míjení: předjíždění jiných vozidel (je-li to možné); jízdu kolem překážek, např. zaparkovaných aut; (popřípadě) předjíždění jinými vozidly;
- 6.3.8 zvláštní silniční prvky (jsou-li k dispozici): kruhové objezdy; železniční úrovněvé přejezdy; tramvajové a autobusové zastávky; přechody pro chodce; jízdu do kopce a z kopce při velkém podélném sklonu;
- 6.3.9 Provedení nezbytných bezpečnostních opatření při opuštění vozidla.

<sup>(1)</sup> Směrnice Komise 2000/56/ES ze dne 14. září 2000, kterou se mění směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 45).

**7. Dovednosti a chování, které se zkoušejí ve skupinách B, B1 a BE****7.1 Příprava a technická kontrola vozidla s ohledem na bezpečnost silničního provozu**

Žadatelé musí prokázat, že jsou schopni přípravy pro bezpečnou jízdu splněním následujících požadavků:

- 7.1.1 úprava sedadla podle potřeby k zajištění správné polohy při sezení;
- 7.1.2 nastavení zpětných zrcátek, bezpečnostních pásů a opěrek hlavy, jsou-li k dispozici;
- 7.1.3 kontrola zavření dveří;
- 7.1.4 provedení namátkové kontroly stavu pneumatik, řízení, brzd, kapalin (například motorového oleje, chladicí směsi, kapaliny do ostříkovače), světel, světlometů, ukazatelů směru a výstražného zvukového zařízení;
- 7.1.5 kontrola bezpečnostních opatření týkajících se nakládání vozidla: karoserie, plachty, dveře od nákladního prostoru, zamykání kabiny, způsob nakládky, zabezpečení nákladu (pouze pro skupinu BE);
- 7.1.6 kontrola spojovacího zařízení, brzd a elektrických spojení (pouze pro skupinu BE);

**7.2 Skupiny B a B1: zvláštní jízdní úkony, které se zkoušejí s ohledem na bezpečnost silničního provozu**

Zkouší se některé z těchto jízdních úkonů (alespoň dva jízdní úkony ze čtyř bodů, z nichž jedním úkonem je couvání):

- 7.2.1 couvání na přímé silnici nebo couvání doprava nebo doleva za roh, při udržení správného jízdního pruhu;
- 7.2.2 otočení vozidla do opačného směru jízdou vpřed a couváním;
- 7.2.3 zaparkování vozidla a opuštění parkovacího místa (podélné, šikmé nebo kolmé parkování, a to jízdou vpřed a couváním, na rovině, do kopce nebo z kopce);
- 7.2.4 zabrzdění za účelem zastavení přesně na určeném místě; provedení nouzového zastavení však není povinné.

**7.3 Skupina BE: zvláštní jízdní úkony, které se zkoušejí s ohledem na bezpečnost silničního provozu**

- 7.3.1 připojení přívěsu k motorovému vozidlu a odpojení přívěsu od motorového vozidla nebo odpojení přívěsu od motorového vozidla a opětné připojení přívěsu k motorovému vozidlu; tento jízdní úkon musí začínat s tažným vozidlem zaparkovaným vedle přívěsu (tj. nikoliv za sebou);
- 7.3.2 couvání v zatáčce, jejíž zakřivení je ponecháno na rozhodnutí členských států;
- 7.3.3 bezpečné zaparkování pro nakládku a vykládku.

**7.4 Chování v provozu**

Žadatelé musí v situacích běžného silničního provozu, při dodržení všech zásad bezpečnosti a všech nezbytných bezpečnostních opatření provést tyto úkony:

- 7.4.1 rozjezd: po zaparkování, po zastavení v provozu; při opuštění příjezdové cesty;
- 7.4.2 jízdu na přímých komunikacích; míjení protijedoucích vozidel, včetně úseků s omezeným prostorem;
- 7.4.3 jízdu v zatáčkách;
- 7.4.4 křižovatky: příjezd do křižovatky a průjezd křižovatkami a dálničními uzly;
- 7.4.5 změnu směru: odbočování doleva a doprava; přejíždění mezi jízdními pruhy;
- 7.4.6 příjezd na dálnici/výjezd z dálnice nebo podobné komunikace (je-li k dispozici); příjezd ze zrychlovacího pruhu; výjezd přes zpomalovací pruh;
- 7.4.7 předjíždění/míjení: předjíždění jiných vozidel (je-li to možné); jízdu kolem překážek, např. zaparkovaných aut; (popřípadě) předjíždění jinými vozidly;
- 7.4.8 zvláštní silniční prvky (jsou-li k dispozici): kruhové objezdy; železniční úrovněvé přejezdy; tramvajové a autobusové zastávky; přechody pro chodce; jízdu do kopce a z kopce při velkém podélném sklonu;
- 7.4.9 provedení nezbytných bezpečnostních opatření při opuštění vozidla.

**8. Dovednosti a chování, které se zkoušejí ve skupinách C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 a D1E****8.1 Příprava a technická kontrola vozidla s ohledem na bezpečnost silničního provozu**

Žadatelé musí prokázat, že jsou schopni přípravy pro bezpečnou jízdu splněním následujících požadavků:

- 8.1.1 úprava sedadla podle potřeby k zajištění správné polohy při sezení;
- 8.1.2 nastavení zpětných zrcátek, bezpečnostních pásů a opěrek hlavy, jsou-li k dispozici;
- 8.1.3 namátkové kontroly stavu pneumatik, řízení, brzd, světel, světlometů, ukazatelů směru a výstražného zvukového zařízení;
- 8.1.4 kontrola posilovačů brzd a systémů řízení; kontrola stavu kol, matic kol, blatníků, čelního skla, oken a stěračů, kapalin (například motorového oleje, chladicí směsi, kapaliny do ostřikovače); kontrola a používání přístrojové desky včetně záznamového zařízení podle nařízení (EHS) č. 3821/85;
- 8.1.5 kontrola tlaku vzduchu, vzduchových nádrží a odpružení;
- 8.1.6 kontrola bezpečnostních opatření týkajících se nakládání vozidla: karoserie, plachty, dveře od nákladního prostoru, nakládací mechanismus (je-li k dispozici), zamykání kabiny (je-li k dispozici), způsob nakládky, zabezpečení nákladu (pouze pro skupiny C, CE, C1, C1E);
- 8.1.7 kontrola spojovacího zařízení, brzd a elektrických spojení (pouze pro skupiny CE, C1E, DE, D1E);
- 8.1.8 schopnost přijmout zvláštní bezpečnostní opatření týkající se vozidla; kontrola karoserie, dveří pro cestující, nouzových východů, výbavy pro první pomoc, hasicích přístrojů a dalšího bezpečnostního vybavení (pouze pro skupiny D, DE, D1, D1E);
- 8.1.9 orientace v silniční mapě, plánování cesty včetně použití elektronických navigačních systémů (nepovinné).

**8.2 Zvláštní jízdní úkony, které se zkoušejí s ohledem na bezpečnost silničního provozu**

- 8.2.1 připojení přívěsu k motorovému vozidlu a odpojení přívěsu od motorového vozidla nebo odpojení přívěsu od motorového vozidla a opětné připojení přívěsu k motorovému vozidlu; tento jízdní úkon musí začínat s tažným vozidlem zaparkovaným vedle přívěsu (tj. nikoliv za sebou) (pouze pro skupiny CE, C1E, DE, D1E);
- 8.2.2 couvání v zatáčce, jejíž zakřivení je ponecháno na rozhodnutí členských států;
- 8.2.3 bezpečné zaparkování pro nakládku/vykládku na nakládací rampě/plošině nebo podobném zařízení (pouze pro skupiny C, CE, C1, C1E);
- 8.2.4 parkování s ohledem na bezpečné vystupování cestujících z autobusu a nastupování cestujících do autobusu (pouze pro skupiny D, DE, D1, D1E).

**8.3 Chování v provozu**

Žadatelé musí v situacích běžného silničního provozu, při dodržení všech zásad bezpečnosti a všech nezbytných bezpečnostních opatření provést tyto úkony:

- 8.3.1 rozjezd: po zaparkování, po zastavení v provozu; při opouštění příjezdové cesty;
- 8.3.2 jízdu na přímých komunikacích; míjení protijedoucích vozidel, včetně úseků s omezeným prostorem;
- 8.3.3 jízdu v zatáčkách;
- 8.3.4 křižovatky: příjezd do křižovatky a průjezd křižovatkami a dálničními uzly;
- 8.3.5 změnu směru: odbočování doleva a doprava; přejíždění mezi jízdními pruhy;
- 8.3.6 příjezd na dálnici/výjezd z dálnice nebo podobné komunikace (je-li k dispozici); příjezd ze zrychlovacího pruhu; výjezd přes zpomalovací pruh;
- 8.3.7 předjíždění/míjení: předjíždění jiných vozidel (je-li to možné); jízdu kolem překážek, např. zaparkovaných aut; (popřípadě) předjíždění jinými vozidly;

- 8.3.8 zvláštní silniční prvky (jsou-li k dispozici): kruhové objezdy; železniční úrovňové přejezdy; tramvajové a autobusové zastávky; přechody pro chodce; jízda do kopce a z kopce při velkém podélném sklonu;
- 8.3.9 provedení nezbytných bezpečnostních opatření při opuštění vozidla.

## 9. Vyhodnocení zkoušky dovedností a chování

- 9.1 Pro každou z uvedených řídicích situací musí hodnocení odrážet dovednost, s jakou žadatel zvládá řízení vozidla, a předvedenou schopnost naprosto bezpečně řídit v provozu na pozemních komunikacích. Zkoušející se během zkoušky musí cítit bezpečně. Chyby v řízení nebo nebezpečné chování bezprostředně ohrožující bezpečnost zkušební vozidla, jeho cestujících nebo dalších účastníků silničního provozu mají za následek nesložení zkoušky bez ohledu na to, zda musí zkoušející nebo doprovázející osoba zasáhnout. Avšak je na zkoušejícím, aby rozhodl, zda má být praktická zkouška dokončena.

Zkoušející musí být vyškoleni tak, aby byli schopni správně vyhodnotit schopnost žadatelů bezpečně řídit. Práci zkoušejících musí sledovat a dozorovat orgán pověřený členským státem, aby bylo zajištěno správné a důsledné provádění hodnocení chyb v souladu s normami stanovenými v této příloze.

- 9.2 Během hodnocení věnuje zkoušející zvláštní pozornost tomu, zda žadatelé vykazují defenzivní a sociální řídicí chování. To by se mělo odrážet v celkovém způsobu řízení a zkoušející by toto měl brát v úvahu při celkovém hodnocení žadatele. Celkové hodnocení zahrnuje přízpůsobivé a rozhodné (bezpečné) řízení, zohlednění stavu vozovky a povětrnostních podmínek, respektování okolního dopravního provozu, respektování zájmů ostatních účastníků silničního provozu (zejména zranitelnějších) a předvídání.
- 9.3 Zkoušející dále hodnotí, zda žadatel:
- 9.3.1 ovládá vozidlo; přičemž bere v úvahu: správné používání bezpečnostních pásů, zpětných zrcátek, opěrek hlavy; sedadel; správné používání světel a ostatního vybavení; správné používání spojky, převodovky, plynového pedálu, brzdového systému (včetně třetího brzdového systému, je-li k dispozici) a řízení; ovládání vozidla za různých podmínek, při různých rychlostech; stabilitu na silnici; hmotnost, rozměry a vlastnosti vozu; hmotnost a druh nákladu (pouze pro skupiny BE, C, CE, C1, C1E, DE, D1E); pohodlí cestujících (pouze pro skupiny D, DE, D1, D1E) (bez příliš rychlého přidávání plynu, s plynulým řízením a bez prudkého brzdění);
- 9.3.2 řídí hospodárně a šetrně k životnímu prostředí, s přihlédnutím k otáčkám motoru za minutu, přerazování, brzdění a akceleraci (pouze pro skupiny BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E);
- 9.3.3 pozorovací schopnost: panoramatické vidění; správné používání zrcátek; vidění na dlouhé, střední a krátké vzdálenosti;
- 9.3.4 dodržování přednosti v jízdě: přednost v jízdě na křižovatkách a dálničních uzlech; dávání přednosti v jízdě za jiných okolností (například při změně směru, přejíždění mezi jízdními pruhy, zvláštních jízdních úkonech);
- 9.3.5 správná pozice na silnici: správné řazení na silnici, do jízdních pruhů, na kruhových objezdech, v zatáčkách, přiměřeně podle typu a vlastností vozidla; předvídání změny zařazení;
- 9.3.6 udržování odstupu: dodržování dostatečné vzdálenosti před sebou a po straně; dodržování dostatečné vzdálenosti od ostatních účastníků silničního provozu;
- 9.3.7 rychlost: nepřekračování nejvyšší povolené rychlosti; přizpůsobování rychlosti povětrnostním podmínkám a silničnímu provozu a případně vnitrostátním rychlostním limitům; jízda takovou rychlostí, aby bylo možno zastavit na viditelném a volném úseku silnice; přizpůsobování rychlosti jízdy obecné rychlosti stejných účastníků silničního provozu;
- 9.3.8 světelná signalizace, dopravní značky a ostatní značení: správné chování na světelné signalizaci; dodržování pokynů osob řídících dopravní provoz; správné chování podle dopravních značek (zákazových nebo příkazových); přiměřené jednání podle vodorovného značení na vozovce;
- 9.3.9 signalizace; dávání znamení podle potřeby, správně a včas; správná signalizace změny směru jízdy; přiměřené reagování na všechna znamení dávaná ostatními účastníky silničního provozu;
- 9.3.10 brzdění a zastavování: včasné zpomalování, brzdění a zastavování podle okolností; předvídavost; používání různých brzdových systémů (pouze pro skupiny C, CE, D, DE); používání jiných postupů zpomalování jízdy než brzdění (pouze pro skupiny C, CE, D, DE).

**10. Délka zkoušky**

Délka zkoušky a ujetá vzdálenost musí být dostatečná pro posouzení dovedností a chování podle písmene B této přílohy. V žádném případě nesmí být doba strávená řízením na silnici kratší než 25 minut pro skupiny A, A1, A2, B, B1 a BE a 45 minut pro ostatní skupiny. V tomto čase není zahrnuto přijetí žadatele, příprava vozidla, technická kontrola vozidla s ohledem na bezpečnost silničního provozu, zvláštní jízdní úkony a oznámení výsledku praktické zkoušky.

**11. Místo zkoušky**

Část zkoušky, kterou se ověřuje zvládnutí jízdních úkonů, může být prováděna na zvláštním zkušebním pozemku. Pokud je to proveditelné, měla by být část zkoušky, při které se hodnotí chování žadatele v provozu, prováděna na silnicích mimo zastavěné oblasti, na rychlostních silnicích (silnicích pro motorová vozidla) a dálnicích (nebo podobných komunikacích), a dále na všech druzích městských ulic (v obytných oblastech s povolenou rychlostí 30 a 50 km/h, na městských rychlostních komunikacích), čímž by byly zastoupeny různé druhy obtížných situací, se kterými se řidiči budou pravděpodobně setkávat. Je také žádoucí, aby se zkouška konala při různé intenzitě dopravního provozu. Čas strávený řízením na pozemní komunikaci by měl být optimálně využit k posouzení chování žadatele v různých oblastech provozu, se kterými se může setkat, se zvláštním důrazem na střídání těchto oblastí.

**II. ZNALOSTI, DOVEDNOSTI A CHOVÁNÍ PŘI ŘÍZENÍ MOTOROVÉHO VOZIDLA**

Řidiči všech motorových vozidel musí mít vždy znalosti, dovednosti a chování popsané v bodech 1 až 9, a to s ohledem na jejich schopnost:

- rozpoznat nebezpečné situace v dopravním provozu a zhodnotit jejich závažnost;
- dostatečně ovládat své vozidlo tak, aby se nevytvářely nebezpečné situace, a reagovat přiměřeně, pokud se takové situace vyskytnou;
- dodržovat pravidla silničního provozu, zejména ta, která jsou určena k zabránění dopravním nehodám a zachování plynulosti provozu;
- odhalit každou závažnější technickou závadu na svých vozidlech, zejména ty závady, které představují riziko pro bezpečnost, a odpovídajícím způsobem zajistit jejich odstranění;
- brát v úvahu všechny faktory, které ovlivňují chování řidiče (například alkohol, únavu, slabý zrak, atd.) s cílem zachovat plné využití schopností potřebných pro bezpečnou jízdu;
- projevováním patřičného respektu vůči ostatním pomáhat zajišťovat bezpečnost všech účastníků silničního provozu, zvláště těch nejslabších a nejohroženějších.

Členské státy mohou provádět vhodná opatření k zajištění toho, aby řidiči, kteří pozbyli znalosti, dovednosti a chování popsané v bodech 1 až 9, mohli znovu těchto znalostí a dovedností nabýt a nadále vykazovat chování, které je požadováno pro řízení motorového vozidla.

## PŘÍLOHA III

## MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA TĚLESNÝ A DUŠEVNÍ STAV PŘI ŘÍZENÍ VOZIDLA S VLASTNÍM POHONEM

## DEFINICE

1. Pro účely této přílohy se řidiči dělí do dvou tříd:
  - 1.1 Třída 1:

řidiči vozidel skupiny A, A1, A2, AM, B, B1 a BE.
  - 1.2 Třída 2:

řidiči vozidel skupiny C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 a D1E.
- 1.3 Vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit, že ustanovení této přílohy určená pro řidiče třídy 2 se budou vztahovat i na řidiče vozidel skupiny B, kteří svůj řidičský průkaz používají k profesním účelům (taxi, sanitky apod.).
2. Žadatelé o vydání prvního řidičského průkazu nebo o prodloužení platnosti řidičského průkazu se obdobně řadí do třídy, do které budou patřit, jakmile jim bude průkaz vydán nebo jeho platnost prodloužena.

## LÉKAŘSKÉ PROHLÍDKY

3. Třída 1:

Žadatelé jsou povinni podrobit se lékařskému vyšetření, pokud se během vyplňování nezbytných formalit nebo během zkoušek, které musí před vydáním řidičského průkazu složit, ukáže, že trpí jedním nebo více zdravotními postiženími uvedenými v této příloze.
4. Třída 2:

Žadatelé jsou povinni podrobit se lékařskému vyšetření před vydáním prvního řidičského průkazu a poté jsou řidiči kontrolováni při každém prodloužení platnosti řidičského průkazu v souladu s vnitrostátním systémem platným v členském státě obvyklého bydliště.
5. Pravidla stanovená členskými státy pro vydání nebo každé další prodloužení platnosti řidičského průkazu mohou být přísnější než pravidla stanovená v této příloze.

## ZRAK

6. Všichni žadatelé o řidičský průkaz se podrobí odpovídající prohlídce, aby se zajistilo, že mají dostatečnou zrakovou ostrost pro řízení motorového vozidla. Pokud existují důvodné pochybnosti o zrakové ostrosti žadatele, vyšetří žadatele příslušný zdravotnický orgán. Při tomto vyšetření je věnována pozornost zejména: zrakové ostrosti, zornému poli, vidění za šera a postupujícím očním onemocněním.

Pro účely této přílohy se nitroční čočky nepovažují za korektivní čočky.

## Třída 1:

- 6.1 Žadatelé o vydání řidičského průkazu nebo o prodloužení jeho platnosti musí mít, v případě potřeby s použitím korekčních čoček, binokulární zrakovou ostrost nejméně 0,5 při použití obou očí. Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit jejich platnost, pokud se během lékařského vyšetření ukáže, že horizontální zorné pole je menší než 120°, kromě výjimečných případů náležitě odůvodněných příznivým lékařským posudkem a pozitivní praktickou zkouškou, nebo že dotyčná osoba trpí jakoukoliv jinou oční vadou, která by ohrožovala bezpečnost jízdy. V případě odhalení nebo oznámení postupujícího očního onemocnění může být řidičský průkaz vydán nebo jeho platnost prodloužena pod podmínkou, že se žadatel bude pravidelně podrobovat vyšetření příslušným zdravotnickým orgánem.
- 6.2 Žadatelé o vydání nebo prodloužení řidičského průkazu, kteří mají úplnou funkční ztrátu zraku na jednom oku nebo kteří používají pouze jedno oko (např. v případě diplopie), musí mít zrakovou ostrost nejméně 0,6, v případě potřeby s použitím korekčních čoček. Příslušný zdravotnický orgán musí osvědčit, že toto monokulární vidění existuje dostatečně dlouho, aby došlo k adaptaci, a že zorné pole tohoto oka je normální.



## Třída 2:

- 6.3 Žadatelé o vydání nebo prodloužení řídičského průkazu musí mít zrakovou ostrost, v případě potřeby s použitím korekčních čoček, nejméně 0,8 v lepším oku a nejméně 0,5 v horším oku. Pokud jsou k dosažení hodnot 0,8 a 0,5 použity korekční čočky, musí nekorigovaná ostrost každého oka dosáhnout hodnoty 0,05, nebo musí být hodnot minimální ostrosti (0,8 a 0,5) dosaženo buď korekcí pomocí brýlí o síle nepřesahující plus nebo minus 8 dioptrií nebo pomocí kontaktních čoček (nekorigované vidění = 0,05). Žadatel musí korekci dobře snášet. Řidičské průkazy nebudou vydány nebo obnoveny žadatelům, kteří nemají normální binokulární zorné pole nebo kteří trpí diplopií.

## SLUCH

7. Řidičské průkazy mohou být vydány nebo prodlouženy žadatelům nebo řidičům ve třídě 2 pouze na základě posudku příslušných zdravotnických orgánů; během lékařské prohlídky je věnována zvláštní pozornost možnosti kompenzace.

## OSOBY SE SNÍŽENOU POHYBLIVOSTÍ

8. Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří trpí obtížemi nebo vadami pohybového ústrojí, které jsou nebezpečné při řízení motorového vozidla.

## Třída 1:

- 8.1 Řidičské průkazy podléhající určitým omezením lze v případě nutnosti vydat tělesně postiženým žadatelům nebo řidičům na základě vydání posudku příslušného zdravotnického orgánu. Tento posudek musí vycházet z lékařském posouzení zmíněných obtíží nebo vad a v nezbytných případech z praktické zkoušky. V posudku musí být také uvedeno, jaké úpravy vozidla jsou nezbytné a zda musí být řidič vybaven ortopedickou pomůckou, pokud zkouška dovedností a chování prokáže, že by s takovou pomůckou nebylo řízení nebezpečné.

- 8.2 Řidičské průkazy mohou být vydány nebo prodlouženy žadatelům, kteří trpí postupujícími onemocněními, pokud je postižená osoba pravidelně vyšetřována, aby se zjistilo, zda je i nadále schopna řídit vozidlo naprosto bezpečně.

Je-li postižení neměnné, může být řídičský průkaz vydán nebo jeho platnost prodloužena, aniž by žadatel musel podstupovat pravidelná lékařská vyšetření.

## Třída 2:

- 8.3 Příslušný zdravotnický orgán pečlivě posoudí dodatečná rizika a nebezpečí spojená s řízením vozidel, na která se vztahuje definice této třídy.

## KARDIOVASKULÁRNÍ NEMOCI

9. Jakákoli choroba, která může žadatele o vydání řídičského průkazu nebo řidiče žádajícího o prodloužení platnosti řídičského průkazu vystavit náhlému selhání kardiovaskulárního systému tak, že nastane náhlé zhoršení mozkových funkcí, představuje nebezpečí pro silniční provoz.

## Třída 1:

- 9.1 Řidičské průkazy nebudou vydány nebo prodlouženy žadatelům nebo řidičům, kteří trpí vážnou arytmií.
- 9.2 Řidičské průkazy mohou být vydány nebo prodlouženy žadatelům nebo řidičům, kteří mají srdeční stimulátor, na základě posudku příslušného zdravotnického orgánu a pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol.
- 9.3 Otázka, zda vydat nebo prodloužit řídičský průkaz žadatelům nebo řidičům, kteří trpí anomáliemi krevního tlaku, se posuzuje s přihlédnutím k ostatním výsledkům vyšetření, možným přidruženým komplikacím a nebezpečí, které by tyto komplikace mohly představovat pro bezpečnost silničního provozu.
- 9.4 Obecně nelze řídičský průkaz vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří trpí stenokardií během klidu či vzrušení. Vydání nebo prodloužení řídičského průkazu žadatelům nebo řidičům, který prodělal infarkt myokardu, podléhá posudku příslušného zdravotnického zařízení, a v případě nutnosti pravidelným lékařským kontrolám.

## Třída 2:

- 9.5 Příslušný zdravotnický orgán pečlivě posoudí dodatečná rizika a nebezpečí spojená s řízením vozidel, na která se vztahuje definice této třídy.

## DIABETES MELLITUS

10. Řidičské průkazy mohou být vydány nebo prodlouženy žadatelům nebo řidičům, kteří trpí diabetes mellitus, na základě posudku příslušného zdravotnického orgánu a pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol odpovídajících jednotlivým případům.

## Třída 2:

- 10.1 Pouze ve velmi výjimečných případech mohou být řidičské průkazy vydány nebo prodlouženy žadatelům nebo řidičům této třídy, kteří trpí diabetes mellitus, a to pouze tehdy, je-li to řádně odůvodněno posudkem příslušného zdravotnického orgánu, a pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol.

## NEUROLOGICKÁ ONEMOCNĚNÍ

11. Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří trpí vážným neurologickým onemocněním, není-li žádost podložena posudkem příslušného zdravotnického orgánu.

Neurologické poruchy spojené s chorobami nebo chirurgickými zákroky, které ovlivňují centrální nebo periferní nervový systém, vedoucí ke smyslovým nebo motorickým poruchám a ovlivňující rovnováhu a koordinaci, musí být náležitě zohledňovány vzhledem k jejich funkčním účinkům a rizikům postupu. V takových případech může být vydání nebo prodloužení řidičského průkazu podmíněno pravidelnými posudky pro případ rizika zhoršení stavu.

12. Epileptické záchvaty nebo jiné náhlé poruchy vědomí představují vážné nebezpečí pro bezpečnost silničního provozu, pokud se přihodí osobě řídící motorové vozidlo.

## Třída 1:

- 12.1 Řidičský průkaz může být vydán nebo prodloužen na základě vyšetření příslušným zdravotnickým orgánem a pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol. Zdravotnický orgán zhodnotí stav epilepsie nebo jiných náhlých poruch vědomí, její klinickou formu a postup choroby (například žádný záchvat v posledních dvou letech), dosaďadní léčbu a její výsledky.

## Třída 2:

- 12.2 Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří trpí epileptickými záchvaty nebo jinými náhlými poruchami vědomí, nebo se u nich předpokládá možnost jejich výskytu.

## DUŠEVNÍ PORUCHY

## Třída 1:

- 13.1 Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří trpí:

- vážnými duševními poruchami, ať vrozenými či způsobenými nemocí, úrazem nebo neurochirurgickými operacemi,
- těžkou mentální retardací,
- vážnými poruchami chování způsobenými stárnutím, nebo poruchami osobnosti vedoucími k vážným poruchám úsudku, chování nebo přizpůsobivosti,

není-li žádost podložena posudkem příslušného zdravotnického orgánu, a v případě potřeby podmíněna pravidelnými lékařskými kontrolami.

## Třída 2:

- 13.2 Příslušný zdravotnický orgán pečlivě posoudí dodatečná rizika a nebezpečí spojená s řízením vozidel, na která se vztahuje definice této třídy.

## ALKOHOL

14. Požívání alkoholu představuje závažné nebezpečí pro bezpečnost silničního provozu. Vzhledem k rozsahu tohoto problému musí být lékařská obec velmi ostražitá.

## Třída 1:

- 14.1 Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří jsou závislí na alkoholu nebo nejsou schopni zdržet se řízení pod vlivem alkoholu.

Po prokázáním období abstinence, na základě posudku příslušného zdravotnického orgánu a pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol, může být řidičský průkaz vydán nebo prodloužen žadatelům nebo řidičům, kteří byli v minulosti závislí na alkoholu.

## Třída 2:

- 14.2 Příslušný zdravotnický orgán pečlivě posoudí dodatečná rizika a nebezpečí spojená s řízením vozidel, na která se vztahuje definice této třídy.

## DROGY A LÉČIVÉ PŘÍPRAVKY

## 15. Zneužívání:

Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří jsou závislí na psychotropních látkách, nebo kteří nejsou na těchto látkách závislí, ale pravidelně je zneužívají, bez ohledu na skupinu požadovaného řidičského oprávnění.

## Pravidelné užívání:

## Třída 1:

- 15.1 Řidičské průkazy nelze vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří pravidelně užívají psychotropní látky v jakékoli podobě, které mohou omezit schopnost bezpečného řízení, je-li konzumované množství takové, že má negativní vliv na řízení. Toto ustanovení platí i pro všechny další léčivé přípravky nebo jejich kombinace, které ovlivňují schopnost řídit.

## Třída 2:

- 15.2 Příslušný zdravotnický orgán řádně posoudí dodatečná rizika a nebezpečí spojená s řízením vozidel, na která se vztahuje definice této třídy.

## PORUCHY LEDVIN

## Třída 1:

- 16.1 Řidičské průkazy mohou být vydány nebo prodlouženy žadatelům nebo řidičům, kteří trpí vážným selháním ledvin, pouze na základě posudku příslušného zdravotnického orgánu a pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol.

## Třída 2:

- 16.2 Kromě výjimečných případů řádně odůvodněných posudkem příslušného zdravotnického orgánu a podmíněných pravidelnými lékařskými kontrolami nelze řidičské průkazy vydat nebo prodloužit žadatelům nebo řidičům, kteří trpí vážnou a nevléčitelnou renální nedostatečností.

## RŮZNÁ USTANOVENÍ

## Třída 1:

- 17.1 Na základě posudku příslušného zdravotnického orgánu, a v případě potřeby pod podmínkou pravidelných lékařských kontrol může být řidičský průkaz vydán nebo prodloužen žadatelům nebo řidičům, kterým byl transplantován některý orgán nebo mají umělý implantát, který ovlivňuje schopnost řídit.

## Třída 2:

- 17.2 Příslušný zdravotnický orgán pečlivě posoudí dodatečná rizika a nebezpečí spojená s řízením vozidel, na která se vztahuje definice této třídy.

18. Všeobecně platí, že pokud žadatelé nebo řidiči trpí jakoukoliv poruchou, která není uvedena v předchozích bodech, ale u které se předpokládá, že představuje nebo způsobí funkční neschopnost ovlivňující bezpečnost řízení, nelze řidičské průkazy vydat nebo prodloužit, není-li žádost podložena posudkem příslušného zdravotnického orgánu a v případě nutnosti podmíněna pravidelnými lékařskými kontrolami.
-

## PŘÍLOHA IV

## MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO OSOBY, KTERÉ PROVÁDĚJÍ PRAKTICKÉ ZKOUŠKY ŘÍZENÍ

1. **Schopnosti požadované od zkušební komisaře**

- 1.1 Osoba oprávněná k provádění praktického hodnocení výkonu kandidáta při řízení v motorovém vozidle musí mít znalosti, dovednosti a vědomosti související s tématy uvedenými v bodech 1.2. až 1.6.
- 1.2 Schopnosti zkušební komisaře musí být relevantní pro hodnocení výkonu kandidáta usilujícího o oprávnění k řízení vozidel skupiny, pro kterou probíhá řídicí zkouška.
- 1.3 Znalosti a vědomosti o řízení a hodnocení:
  - teorie chování při řízení,
  - vnímání rizika a předcházení nehodám,
  - osnova zaměřená na normy pro řídicí zkoušku,
  - požadavky řídicí zkoušky,
  - příslušné právní předpisy pro silniční provoz a dopravu, včetně příslušných právních předpisů EU a vnitrostátních právních předpisů a výkladových směrnic,
  - teorie a techniky hodnocení,
  - defenzivní řízení.
- 1.4 Dovednosti pro hodnocení:
  - schopnost přesně pozorovat, sledovat a vyhodnocovat celkový výkon kandidáta, zejména:
    - správné a souhrnné rozpoznávání nebezpečných situací,
    - přesné stanovení příčiny a pravděpodobného dopadu takových situací,
    - dosažení způsobilosti a rozpoznávání chyb,
    - vyrovnanost a zásadovost hodnocení,
  - rychle vstřebávat informace a vybírat hlavní problémy,
  - předvídat, rozpoznávat možné problémy a vytvářet strategie pro jejich řešení,
  - poskytovat včasnou a konstruktivní zpětnou vazbu.
- 1.5 Osobní řídicí dovednosti:
  - Osoba oprávněná k provádění praktické zkoušky pro kteroukoliv skupinu řídicího průkazu musí být schopna vykazovat trvale vysokou úroveň při řízení daného typu motorového vozidla.
- 1.6 Kvalita služeb:
  - stanovit, co může kandidát během zkoušky očekávat, a informovat jej o tom,
  - sdělovat informace jasně a volit přitom obsah, styl a jazyk přizpůsobený adresátovi a situaci, a zodpovídat otázky kandidáta,
  - zajistit zpětnou vazbu ohledně výsledku zkoušky,
  - s kandidáty jednat s respektem a nedělat mezi nimi rozdíl.
- 1.7 Znalosti o technické a fyzikální stránce vozidel
  - znalosti o technické stránce vozidel, jako je řízení, pneumatiky, brzdy, světla, zvláště pro motocykly a těžká vozidla,
  - bezpečnost při nakládání,
  - znalosti o fyzikální stránce vozidel, jako je rychlost, tření, dynamika, energie.
- 1.8 Hospodárné řízení z hlediska spotřeby pohonných hmot a šetrně k životnímu prostředí

## 2. Všeobecné podmínky

### 2.1 Zkušební komisař pro řídičská oprávnění skupiny B:

- a) musí být držitelem řídičského průkazu skupiny B po dobu nejméně 3 let,
- b) musí mu být nejméně 23 let,
- c) musí mít úspěšně dokončenou výchozí kvalifikaci podle bodu 3 této přílohy a následně musí procházet systémem zabezpečování kvality a pravidelnými školeními podle bodu 4 této přílohy,
- d) musí mít dokončeno odborné vzdělání vedoucí nejméně k dokončení úrovně 3 podle rozhodnutí Rady 85/368/EHS ze dne 16. července 1985 o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství <sup>(1)</sup>,
- e) nesmí současně působit jako komerční instruktor řízení v autoškole.

### 2.2 Zkušební komisař pro řídičská oprávnění ostatních skupin:

- a) musí být držitelem řídičského průkazu dané skupiny nebo mít rovnocenné znalosti získané prostřednictvím odpovídající odborné kvalifikace,
- b) musí mít úspěšně dokončenou výchozí kvalifikaci podle bodu 3 této přílohy a následně musí procházet systémem zabezpečování kvality a pravidelnými školeními podle bodu 4 této přílohy,
- c) musí být kvalifikovaným zkušebním komisařem pro řídičská oprávnění skupiny B po dobu nejméně 3 let; od tohoto období může být upuštěno, pokud může dotyčný zkušební komisař předložit důkaz o:
  - nejméně pětileté řídičské praxi v dané skupině, nebo
  - teoretickém a praktickém posouzení způsobilosti k řízení na úrovni vyšší, než je požadována pro získání řídičského průkazu, čímž by se tento požadavek stal zbytečným.
- d) musí mít dokončeno odborné vzdělání vedoucí nejméně k dokončení úrovně 3 podle rozhodnutí 85/368/EHS,
- e) nesmí současně působit jako komerční instruktor řízení v autoškole.

### 2.3 Rovnocennost

2.3.1 Členské státy mohou zmocnit zkušebního komisaře k provádění řídičských zkoušek skupiny AM, A1, A2 a A po získání výchozí kvalifikace stanovené v bodě 3 pro jednu z těchto skupin.

2.3.2 Členské státy mohou zmocnit zkušebního komisaře k provádění řídičských zkoušek skupiny C1, C, D1 a D po získání výchozí kvalifikace stanovené v bodě 3 pro jednu z těchto skupin.

2.3.3 Členské státy mohou zmocnit zkušebního komisaře k provádění řídičských zkoušek skupiny BE, C1E, CE, D1E a DE po získání výchozí kvalifikace stanovené v bodě 3 pro jednu z těchto skupin.

## 3. Výchozí kvalifikace

### 3.1 Počáteční školení

3.1.1 Dříve než může být osoba zmocněna k provádění řídičských zkoušek, musí uspokojivě dokončit školicí program, který členský stát případně určí, aby měla schopnosti stanovené v bodě 1.

3.1.2 Členské státy musí stanovit, zda se obsah konkrétního školicího programu bude vztahovat na zmocnění k provádění řídičských zkoušek pro jednu nebo pro více než jednu skupinu řídičských průkazů.

(1) Úř. věst. L 199, 31.7.1985, s. 56.

### 3.2 Zkoušky

- 3.2.1 Dříve než může být osoba zmocněna k provádění řídicích zkoušek, musí prokázat dostatečnou úroveň znalostí, vědomostí, dovedností a způsobilosti v oblasti témat uvedených v bodě 1.
- 3.2.2 Členské státy použijí postup zkoušení, který pedagogicky správným způsobem hodnotí schopnosti osoby podle bodu 1, zejména bodu 1.4. Postup zkoušení musí zahrnovat teoretickou část a praktickou část. Pokud je to vhodné, je možno použít hodnocení prováděné počítačem. Podrobnosti týkající se povahy a trvání zkoušek nebo hodnocení v rámci zkoušení je na uvážení jednotlivých členských států.
- 3.2.3 Členské státy musí stanovit, zda se obsah konkrétního zkoušení bude vztahovat na zmocnění k provádění řídicích zkoušek pro jednu nebo pro více než jednu skupinu řídicích průkazů.

## 4. Zabezpečování kvality a pravidelná školení

### 4.1 Zabezpečování kvality

- 4.1.1 Členské státy přijmou opatření pro zabezpečení kvality, aby bylo zaručeno udržování úrovně zkušebních komisařů.
- 4.1.2 Opatření pro zabezpečení kvality by měla zahrnovat dohled nad zkušebními komisaři při práci, jejich další školení a opětovné akreditace, jejich nepřetržitý profesní rozvoj a pravidelné přezkoumání výsledků řídicích zkoušek, které provedli.
- 4.1.3 Členské státy musí stanovit, že každý zkušební komisař podléhá ročnímu dohledu s využitím opatření pro zabezpečení kvality uvedených v bodě 4.1.2. Členské státy musí navíc stanovit, že každý zkušební komisař je jednou za pět let sledován při provádění zkoušek, po minimální dobu představující v souhrnu alespoň půl dne, umožňující sledování několika zkoušek. Pokud jsou zjištěny problémy, je třeba přijmout nápravná opatření. Osoba provádějící dohled musí být osoba k tomuto účelu zmocněná členským státem.
- 4.1.4 Členské státy mohou stanovit, že pokud je zkušební komisař zmocněn k provádění řídicích zkoušek pro více než jednu skupinu, znamená splnění požadavku na dohled v souvislosti se zkouškami pro jednu skupinu splnění tohoto požadavku pro více než jednu skupinu.
- 4.1.5 Práci zkoušejícího musí sledovat a dozorovat orgán pověřený členským státem, aby bylo zajištěno správné a důsledné provádění hodnocení.

### 4.2 Pravidelné školení.

- 4.2.1 Členské státy stanoví, že pro zachování platnosti svého zmocnění se zkušební komisaři musí, bez ohledu na počet skupin, pro které jsou akreditováni, zúčastnit:
- minimálního řádného pravidelného školení v celkové délce čtyř dnů za období dvou let, s cílem:
  - udržet a osvěžit si nezbytné znalosti a dovednosti pro zkoušení,
  - rozvíjet nové schopnosti, které se staly nezbytným předpokladem pro výkon jejich povolání,
  - zajistit, že zkušební komisaři i nadále provádí zkoušky spravedlivým a jednotným způsobem,
  - minimálního pravidelného školení v celkové délce alespoň pěti dnů za období pěti let:
  - s cílem rozvíjet a zachovat si nezbytné praktické dovednosti řízení.
- 4.2.2 Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, aby zkušebními komisaři, u nichž platný systém zabezpečování kvality zjistil, že vykazují výrazně špatné výsledky, bylo neprodleně poskytnuto zvláštní školení.
- 4.2.3 Pravidelné školení může mít svým charakterem podobu instruktáže, školení v učebně, tradiční nebo elektronicky vedené výuky a může probíhat jednotlivě nebo ve skupinách. Může zahrnovat opětovné akreditace podle norem, pokud to členské státy považují za vhodné.

- 4.2.4 Členské státy mohou stanovit, že pokud je zkušební komisař zmocněn k provádění řídičských zkoušek pro více než jednu skupinu, znamená splnění požadavku pravidelného školení v souvislosti se zkouškami pro jednu skupinu splnění tohoto požadavku pro více než jednu skupinu, pokud je splněna podmínka uvedená v bodě 4.2.5.
- 4.2.5 Pokud zkušební komisař neprováděl zkoušky pro některou skupinu po dobu 24 měsíců, je u tohoto zkoušejícího provedeno vhodné nové posouzení, než bude moci provádět řídičské zkoušky pro tuto skupinu. Toto nové posouzení může proběhnout jako součást požadavku podle bodu 4.2.1.
5. **Získaná práva**
- 5.1 Členské státy mohou osobám zmocněným k provádění řídičských zkoušek bezprostředně před vstupem těchto ustanovení v platnost povolit, aby řídičské zkoušky prováděly i nadále, bez ohledu na to, že nebyly zmocněny v souladu se všeobecnými podmínkami podle bodu 2 či postupem výchozí kvalifikace podle bodu 3.
- 5.2 Tito zkušební komisaři však podléhají opatřením pro pravidelný dohled a zabezpečení kvality stanoveným v bodě 4.
-

## PŘÍLOHA V

**MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA VÝCVIK A ZKOUŠENÍ ŘIDIČŮ PRO JÍZDNÍ SOUPRAVY UVEDENÉ V ČL. 4  
ODST. 4 PÍSM. b) DRUHÉM PODODSTAVCI**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby:
    - schválily a dozorovaly výcvik podle čl. 7 odst. 1 písm. d) nebo
    - organizovaly zkoušky dovedností a chování podle čl. 7 odst. 1 písm. d).
  - 2.1 Délka řídičského výcviku
    - nejméně 7 hodin.
  3. Obsah řídičského výcviku

Řídičský výcvik je zaměřen na znalosti, dovednosti a chování popsané v bodech 2 a 7 přílohy II. Zvláštní pozornost je věnována:

    - dynamice pohybu vozidla, bezpečnostním kritériím, tažným vozidlům a přívěsům (spojovacímu zařízení), správnému nakládání a bezpečnostním prvkům;

Praktická část zahrnuje tyto úkony: zrychlování, zpomalování, couvání, brzdění, brzdná dráha do zastavení, přejíždění mezi pruhy, brzdění/vyhýbání, vybočování přívěsu, odpojení přívěsu od motorového vozidla a jeho opětovné připojení, parkování;

    - Každý účastník výcviku musí provést praktickou část a prokáže své dovednosti a chování na veřejných komunikacích;
    - Jízdní soupravy používané pro výcvik spadají do skupiny řídičských průkazů, o kterou účastníci zažádali.
  4. Délka a obsah zkoušky dovedností a chování
- Délka zkoušky a ujetá vzdálenost musí být dostatečná pro posouzení dovedností a chování podle bodu 3.

---



## PŘÍLOHA VI

**MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO ŘIDIČSKÝ VÝCVIK A ZKOUŠKY PRO MOTOCYKLY SKUPINY A (POSTUPNÝ PŘÍSTUP)**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby:
    - schválily a dozorovaly výcvik podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nebo
    - organizovaly zkoušky dovedností a chování podle čl. 7 odst. 1 písm. c).
  2. Délka řídičského výcviku
    - nejméně 7 hodin.
  3. Obsah řídičského výcviku
    - Řidičský výcvik zahrnuje všechny aspekty uvedené v bodě 6 přílohy II:
    - Každý účastník musí provést praktickou část a prokáže své dovednosti a chování na veřejných komunikacích.
    - Motocykly používané pro výcvik spadají do skupiny řídičských průkazů, o kterou účastníci zažádali.
  4. Délka a obsah zkoušky dovedností a chování
- Délka zkoušky a ujetá vzdálenost musí být dostatečná pro posouzení dovedností a chování podle bodu 3 této přílohy.
-

## PŘÍLOHA VII

## Část A

## ZRUŠENÁ SMĚRNICE S NÁSLEDNÝMI ZMĚNAMI

(podle článku 17)

Směrnice Rady 91/439/EHS <sup>(1)</sup>	(Úř. věst. L 237, 24. 8. 1991, s. 1)
Směrnice Rady 94/72/ES	(Úř. věst. L 337, 24. 12. 1994, s. 86)
Směrnice Rady 96/47/ES	(Úř. věst. L 235, 17. 9. 1996, s. 1)
Směrnice Rady 97/26/ES	(Úř. věst. L 150, 7. 6. 1997, s. 41)
Směrnice Komise 2000/56/ES	(Úř. věst. L 237, 21. 9. 2000, s. 45)
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES, pouze čl. 10 odst. 2	(Úř. věst. L 226, 10. 9. 2003, s. 4)
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1882/2003, pouze příloha II, bod 24	(Úř. věst. L 284, 31. 10. 2003, s. 1)

(<sup>1</sup>) Směrnice 91/439/EHS byla rovněž změněna tímto aktem, který nebyl zrušen: akt o přistoupení z roku 1994.

## Část B

## LHŮTY PRO PŘEVENÍ DO VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA A PRO UPLATŇOVÁNÍ

(podle článku 17)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
Směrnice 91/439/EHS	1. červenec 1994	1. červenec 1996
Směrnice 94/72/ES	-	1. leden 1995
Rozhodnutí 96/427/ES	-	16. červenec 1996
Směrnice 96/47/ES	1. červenec 1996	1. červenec 1996
Směrnice 97/26/ES	1. leden 1998	1. leden 1998
Směrnice 2000/56/ES	30. září 2003	30. září 2003, 30. září 2008 (příloha II bod 6.2.5) a 30. září 2013 (příloha II bod 5.2)
Směrnice 2003/59/ES	10. září 2006	10. září 2008 (osobní doprava) a 10. září 2009 (nákladní doprava)

## PŘÍLOHA VIII

## SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 91/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 první věta	Čl. 1 odst. 1 první věta
Čl. 1 odst. 1 druhá věta	-
-	Čl. 1 odst. 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 1
—	Čl. 2 odst. 2
Čl. 1 odst. 3	-
Čl. 2 odst. 1	Čl. 1 odst. 1 druhá věta
Čl. 2 odst. 2	Čl. 3 odst. 1
	Čl. 3 odst. 2
	Čl. 3 odst. 2
Čl. 2 odst. 3	-
Čl. 2 odst. 4	-
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 4 odst. 1 první věta
-	Čl. 4 odst. 2 první odrážka
-	Čl. 4 odst. 2 třetí odrážka
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec první odrážka	Čl. 4 odst. 3 první odrážka
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. b) první pododstavec
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. b) druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec čtvrtá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. c)
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec pátá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. f)
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec šestá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. g)
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec sedmá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. j)
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec osmá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. k)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec návětí	-
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec první odrážka	Čl. 4 odst. 3 písm. a)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. a)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. d)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec čtvrtá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. e)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec pátá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. h)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec šestá odrážka, návětí	Čl. 4 odst. 4 písm. i)
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec šestá odrážka první pododrážka	-
Čl. 3 odst. 2 první pododstavec šestá odrážka druhá pododrážka	-

Směrnice 91/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 3 odst. 3 návětí	-
Čl. 3 odst. 3 první odrážka	Čl. 4 odst. 1 třetí věta
Čl. 3 odst. 3 druhá odrážka první pododstavec	Čl. 4 odst. 3 druhá odrážka
Čl. 3 odst. 3 druhá odrážka druhý pododstavec	-
Čl. 3 odst. 3 třetí odrážka	Čl. 4 odst. 3 první odrážka
Čl. 3 odst. 3 čtvrtá odrážka	Čl. 4 odst. 4 první odrážka
Čl. 3 odst. 3 pátá odrážka	Čl. 4 odst. 4 druhá odrážka
-	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 4	-
Čl. 3 odst. 5	-
Čl. 3 odst. 6	Čl. 4 odst. 5 první věta
—	Čl. 4 odst. 5 druhá věta
Článek 4	Článek 5
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 5 odst. 1 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 1 písm. b)	Čl. 6 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 2 návětí	Čl. 6 odst. 2 návětí
Čl. 5 odst. 2 písm. a)	Čl. 6 odst. 2 písm. a)
Čl. 5 odst. 2 písm. b)	Čl. 6 odst. 2 písm. b)
—	Čl. 6 odst. 2 písm. c)
—	Čl. 6 odst. 2 písm. d)
—	Čl. 6 odst. 2 písm. e)
—	Čl. 6 odst. 2 písm. f)
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	Čl. 6 odst. 4
Čl. 6 odst. 1 návětí	Čl. 4 odst. 1 druhá věta
Čl. 6 odst. 1 písm. a) první odrážka	Čl. 4 odst. 3 písm. a) třetí odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. a) druhá odrážka	Čl. 4 odst. 4 písm. a) druhá odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. b) první odrážka	Čl. 4 odst. 3 písm. b) druhá odrážka
	Čl. 4 odst. 3 písm. c) druhá odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. b) druhá odrážka první alternativa	Čl. 4 odst. 4 písm. b) pátý pododstavec
Čl. 6 odst. 1 písm. b) druhá odrážka druhá alternativa	Čl. 4 odst. 4 písm. c) druhá odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. b) třetí odrážka první a druhá alternativa	Čl. 4 odst. 4 písm. g) druhá odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. b) třetí odrážka třetí a čtvrtá alternativa	Čl. 4 odst. 4 písm. e) třetí odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. c) první odrážka první a druhá alternativa	Čl. 4 odst. 4 písm. k) druhá odrážka
Čl. 6 odst. 1 písm. c) první odrážka třetí a čtvrtá alternativa	Čl. 4 odst. 4 písm. i) druhá odrážka
Čl. 6 odst. 2	Čl. 4 odst. 6 první pododstavec
-	Čl. 4 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 3	Čl. 4 odst. 6 třetí a čtvrtý pododstavec

Směrnice 91/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 7 odst. 1 větě	Čl. 7 odst. 1 větě
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 1 písm. a)
-	Čl. 7 odst. 1 písm. b)
-	Čl. 7 odst. 1 písm. c)
-	Čl. 7 odst. 1 písm. d)
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 písm. e)
Čl. 7 odst. 2	-
Čl. 7 odst. 3	-
-	Čl. 7 odst. 2
-	Čl. 7 odst. 3
Čl. 7 odst. 4	Čl. 7 odst. 4
Čl. 7 odst. 5	Čl. 7 odst. 5 písm. a)
-	Čl. 7 odst. 5 písm. b)
-	Čl. 7 odst. 5 písm. c)
-	Čl. 7 odst. 5 písm. d)
Čl. 7a odst. 1	-
Čl. 7a odst. 2	Článek 8
Článek 7b	Článek 9
-	Článek 10
Článek 8	Článek 11
Článek 9	Článek 12
Článek 10	Čl. 13 odst. 1
-	Čl. 13 odst. 2
Článek 11	Článek 14
Čl. 12 odst. 1	-
Čl. 12 odst. 2	-
Čl. 12 odst. 3	Článek 15
-	Článek 16
Článek 13	Čl. 17 první pododstavec
-	Čl. 17 druhý pododstavec
-	Článek 18
Článek 14	Článek 19
Příloha I	-
Příloha Ia	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
-	Příloha IV
-	Příloha V
-	Příloha VI

## II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

## KONFERENCE ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ

### ROZHODNUTÍ UČINĚNÉ NA ZÁKLADĚ SPOLEČNÉ DOHODY MEZI ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ

ze dne 11. prosince 2006

o umístění sídla Evropského institutu pro rovnost žen a mužů

(2006/996/ES)

ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

Článek 2

s ohledem na článek 289 Smlouvy o založení Evropského společenství,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě návrhu předloženého Komisí dne 10. března 2005 ve znění pozměněném jejím návrhem dne 8. května 2006 se plánuje zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů.
- (2) Je třeba rozhodnout o umístění sídla tohoto institutu,

Toto rozhodnutí, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*, nabývá účinku dnem vstupu v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů.

ROZHODLI TAKTO:

V Bruselu dne 11. prosince 2006.

Článek 1

Evropský institut pro rovnost žen a mužů bude mít sídlo ve Vilniusu.

předseda

E. TUOMIOJA

---